

if undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 1004 N. Chicago Street
 JOLIET, ILL.
 Return Postage Guaranteed.
 The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
 Issued every Wednesday
 Subscription rate:
 For members yearly... \$1.20
 For non members... \$2.00
 Foreign Countries... \$3.00
 Telephone 1048

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 Entered as Second-Class Matter December 9, 1920, at the Post Office at Joliet, Illinois, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik
 v Združenih državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Naročnina:
 Za člana, na leto \$1.20
 Za nečlane \$2.00
 Za izposojnino \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravitelstva je:
 1004 N. Chicago Street,
 Joliet, Ill.
 Telefon: 1048

ACCEPTANCE FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917, AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 13.—No. 13.

JOLIET, ILL., 28. MARCA, (MARCH) 1923.

Leto IX.—Volume IX.

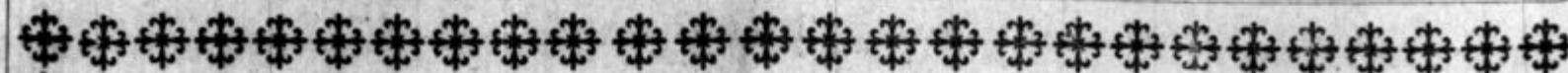
Resurrexit!

(Govoril Dr. Mihael Opeka v ljubljanski stolni cerkvi.)

Današnja nedelja se imenuje v cerkvenem jeziku Nedelja vstajenja ali Pasoha. Pasoha pomeni mimohod in spominja rešitve Izraelcev iz egiptovske sužnosti potem, ko je bil angel maščevalec pomoril egiptovske prvorojence; pri izraelskih hišah, ki so bile znamenovane s krvjo zakladnega jagujeta, pa je prizanesljivo mimo šel. Kdo ne vidi, da je v tem dogodku upodobljena zgodovina nas vseh, ki smo bili oteti s krvjo Jagujeta — Kristusa. Zato prazniku dopolnjenega odrešenja v našem jeziku lepo pravimo Velika noč. Pač res velika je noč, o kateri je pisano: In noč bo razsvetljena kakor dan! dan! Sv. Gregor Nazianski inemnje Velikonočno ali Veliko nedeljo kraljico vseh dni in praznik vseh praznikov, in sv. Gregor Veliki pravi, da prekaša ta dan s svojim sijajem vse druge v letu in da imajo vsi drugi prazniki od tega svoje dostojanstvo in svoje posvečenje. Pravično je tako govorjenje. Praznujemo namreč slavni spomin vstajenja Kristusovega od mrtvih. Vstajenje Kristusovo od mrtvih pa je dopolnjevanje in končno potrjenje naše vere. "Ako pa Kristus ni vstal, je prazna naša vera, pravi apostol." — Predragi! Neizrečeno važno je, da smo mi vsi globoko prepričani o resničnosti največjega svetovnega dogodka in o resničnosti vere naše zavoljo njega. Zato pustite, da govorim o vstajenju Gospodovem, kakor sem to že obljubil svojčas, govorec o čudežih Kristusovih, in kakor v to vabijo Velikonočni prazniki. Govorim naj o tem preimenitnem dogodku dvakrat. Enkrat vam pokažem, da je Kristus resnično vstal — surrexit Dominus vere — in je s svojim vstajenjem nad vse varno zasedel našo vero —; drugič pa obradnam s tisto puhlo in hudodelsko nevero, ki si vse mogoče prizadeva, da bi spravila s sveta ta največji čudež sveta! —

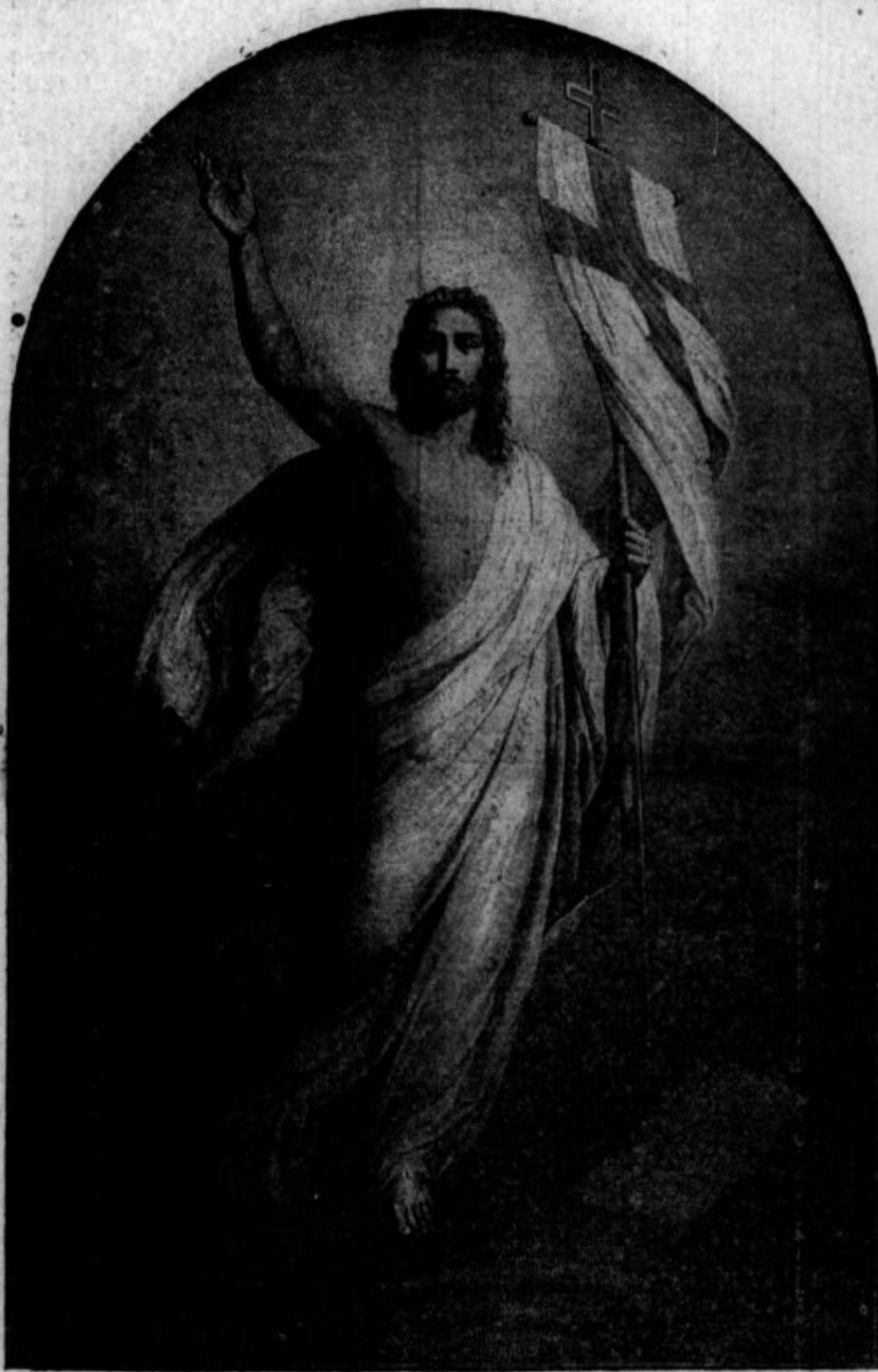
Kristus umorjeni in v grob položeni je tretji dan — po judovskem štetju — resnično vstal od mrtvih. Evo vam neposrednih prič velikega dogodka! —

V mraku ranega jutra hite po ulicah jeruzalemskih po božne žene. V temna oblačila zavite neso posode z dišavami. H grobu Gospodovemu jih žene hrepenenje. Rače bi mazile mrtvo truplo Učenikovo. Žalost je ž njimi na poti in skrb. Skrb, težka kakor kamen, ki zapira vhod v grob Kristusov. Kdo jim pomore odvaliti ta kamen, da bodo mogle vstopiti v prostor, ki hrani drago truplo? Dosepejo h grobu na vrtu Jožefa Arimatejca. Toda glej, kamen je odstranjen in grob odprt. Žene so presenečene.

VSTAL JE...

ALELUJA!

VELIKONOČNA.

Uničena sovražnikov zloba,
 Zbežala noč je, — novega se dne
 Po svetu vsem razlila je svetloba
 In prenovila lice je zemlje.
 Če Krist ni vstal, kaj vsa je vera naša!
 Le nekaj brezpomembnih besedi!
 Po kaj še evangelij se razglašaj!
 Saj vest to blaga, vest radostna ni!

Iz groba vstal je, težko je pečino
 Odvalila Njegova božja moč!
 Nič več ga ne zaklepa v groba tmino,
 Kot kamenček odvalil jo je proč.
 Tako si vsliknil narodov učitelj,
 A znal si dobro, trdno veroval.
 Da smrt je zmagal sveta Odkupitelj,
 Da res iz groba temnega je vstal.

On vstal je sam! O velikansko dejstvo!
 Ti vere, nade temelj čvrst!
 Nobeno ne izbriše farizejstvo.
 Noben te srd iz zgodovinskih vrst!
 I naša vera trdna je ko skala,
 Ki cerkev Kristova na njej stoji.
 Ne bo iz sre je vihra izruvala,
 Ki proti cerkvi, proti nam besni.

Tulenje vihre straha nam ne vzbuja!
 Oko zaupno plove do nebes.
 Iz sre pa vre nam pesem: "Aleluja!
 Ti vstal zares si, Bog si naš zares!"

Fr. Neubauer.

preplašene. Kaj se je zgodilo? Približajo se, pogledajo v grob. Nasproti jim zasije blesk in svetloba angeljskih oblačil... In nezaslišano novico zaslišijo iz angeljskih ust: Gospoda ni več — vstal je — živi... Pojdite in povejte Petru in učencem... In žene hite, hite do Petra in učencov... —

Dan se poraja. Prvi žarki njegove luči silijo skozi okno preproste hiše v Jeruzalemu. Bivališče Petrovo in Janezovo. Tožna se dramita apostola iz nemirnega spanja, iz morečih sanj. Težke so no-

grabu — pogledata, vidita, ostrmita: resnično, grob je prazen. — Ah, Gospod, Gospod — ti nisi med mrtvimi, ti živiš! V predvoru templja v Jeruzalemu je veliki duhoven pravkar dokončal zadnje priprave za jutranjo daritev. Solnce novega dne obliva tempelj. Obraz velikega duhovna pa se zdi razsvetljen od notranjega ognja, od veselega zadovoljstva v duši. — Tako, zdaj je konec! Zdaj bo mir v Izraelu! Premagan je Nazarejec! Mrtev spi tam zunaj na Golgati, težak, zapečaten kamen zapira grob, in mo-

čna straža ga čuva. — Služabnik svetišča pristopi k velikemu duhovniku: — Rabbi, vojščak-legionar želi nujno s teboj govoriti! — In že stoji pred duhovnom vojak, trepetaje, smrtnobled: — Rabbi, mrtvega Nazarenea ni več v grobu, ki smo ga stražili... Ob potrebu, ki nas je podrl na tla, ob svetlobi, ki nam je jemala vid, se je odprl grob, in on je odšel iz dežele smrti... Grozna novica! Ali je mogoče! Kakor od strele zadet je veliki duhoven. Kaj storiti? Brž sklicati duhovne in starešine na posvet! Če ni mogoče

drugega — podkupiti stražnike, začeti se k lažem: Vojaki so spali, učenci so ukradli truplo... Samo hitro je treba delati... —

Mladi dan je razlil svoj blesk tudi po vrtu Jožefa iz Arimateje. Tam stoji ob odprtem grobu Marija Magdalena. Prišla je že vdruživ h grobu. V ranem jutranjem mraku, ko je bila z drugimi ženami tam, ona ni videla angeljskih prič, ne slišala njihovega oznanila. Oddaleč je bila zagledala odvaljeni kamen in vsa razburjena takoj tekla samo v mesto nazaj, pravit o tem učencem... Zdaj je zopet tu — ob praznem grobu. A kaj jo skeli žalost v duši in se iskrene oči v solzah? Težka misel ji tare prsi. Kaj, če so nepoklicane roke motile grobni mir Gospodov?... Če so truplo prenesli kam drugam, bogvekam?... Mož pristopi do nje v podobi vrtnarja: — Žena, zakaj jokaš? koga iščeš? — Ah, kam so dejali mojega Gospoda? Če si ga ti kam odnesel, povej!... Tedaj izpregovori mož z milim, znanim glasom: — Marija! In ona spozna Jezusa: — Rabboni! Moj Učenik! In blažena se zgrudi k nogam od smrti vstalega. —

Dan se je sklcnil v pozni večer. Po hišah jeruzalemskih gore luči. Tudi v dvorani zadnje večerje je luč. Apostoli se zbirajo v rji. Na vseh ustnih je ime njega, ki ga ni več med njimi. In na vseh ustnih tista sladko-grozna govorica: da ga ni več v grobu, da je vstal... Med strahom in upom vise apostoli. Od strahu pred Judi varno zapirajo vrata za vsakim novim prišlecem. Od upanja, da bi smeli pohiteti spet naproti svojemu Učeniku, pa bi jih želeli imeti odprta nastejaj... Posamezni učenci še prihajajo. Vstopi Janez. Pripoveduje, kaj je videl on, in slišal, da se je zgodilo Mariji Magdaleni. Vstopi Peter. Njegov obraz ima nekaj tiste svetlobe kakor obraz Mojzesov, ko je prišel z gore sinajske. — Učenik je zares vstal! zakliče — in se je prikazal tudi meni nevrednemu... Prideta dva, ki sta bila popoldne odšla v Emaus. Vriskajočih sre pripovedujeta: — Videle so ga najinve oči — v lomljenju kruha sva ga spoznala... O, tedaj je resnica! Kdo bi po vsem tem še dvomil! V dvorani nastane šum. Radost učencev prekipava. Vprašanje se vrsti za vprašanjem, vzklik za vzklikom, čudenje, molitev, zahvala... Zdajci — glej, kaj je to! Nebeški sijaj... podobna raste iz njega... poznati, premili obraz... ljubezen se vajoče oči... sladka usta Gospodova... roke in noge... z rožnatimi ranami zaznamovane... O, ali se ne moti pogled? Ali ni duh? Ne, ni duh! Duh nima mesa in kosti, kakor jih ima on... O, na kolena! — Rabbi, Rabbi, rabboni! — Učenik! Učenik! resnično, naš Učenik je! — Čuj, (Nadaljevanje na 2. strani.)

ali ne govori? Da, on govori: — Pax vobis! Mir z vami! Prejmite Sv. Duha! Katerim boste greha odpuščali, so jim odpuščeni, katerim jih boste zadržali, so jim zadržani. —

To je bil bistveno prvi dan vstajenja. Vse te prizore navajajo neoporekljiva evangeljska sporočila. Koliko priča za resničnost dogodka že samo ta dan! — A priče so se množile v naslednjem času. Zakaj štirideset dni se je vstal Gospod prikazoval svojim učencem — zdaj manjšim, zdaj večjim skupinam — zdaj vsem apostolom obenem — enkrat celo petsto bratom — in to pri belem dnevu, ob jezeru, na gori — in je z njimi govoril, jedel, pustil, da so se ga dotikali. . . . O, dokazov dovolj za resničnost dogodka po tistih, ki so bili z vstajenjem v neposredni zvezi!

Toda še več trdnega pričevanja imamo! Apostoli so šli za vero v Kristusa, od smrti vstajenja, v smrt. Od apostolov pa so sprejele to vero množice prvih kristjanov in so šle takisto trumoma zanjo v smrt. Od prvih kristjanov je prešla vera v resnično vstajenje Gospodovo na stotimilijonske množice vseh narodov, vseh stoletij. . . . Obhajalo je vse krščanstvo od začetka skozi vse čase Velikonoč, praznik vstajenja; obhajalo je od začetka skozi vsa stoletja kot Gospodovo dan namesto judovske sobote nedeljo v spomin vstajenja. . . . Kako je vse to mogoče, če vstajenja Kristusovega nikoli bilo ni! . . . Ne, prijatelji! Po dolgih in temeljnih študijah starokrščanskih virov je prišel zgodovinar Gfroerer še kot protestant do prepričanja, ki ga je izrazil v teh-le besedah: — Če ne pripoznam za resnico vstajenja Kristusovega, nimam pravice smatrati nobenega zgodovinskega dejstva starega veka za zadostno dokaznega; kajti nobeno se glede polnovrednosti dokazov ne more meriti z vstajenjem Kristusovim. — Pač tehtne besede slovitega učentjaka! —

In tako vemo, da je Gospod resnično vstal — surrexit Dominus vere! S tem pa je končoveljavno potrdil in zapečatil svoj božji nauk. O tem ni treba na dolgo govoriti. Če je Jezus, kakor smo ob drugi priliki slišali, s svojimi drugimi čudeži nedvomno dokazal, da je Sin božji in pravi Bog — in torej njegov nauk resnica —: koliko bolj je dokazal to s svojim vstajenjem. Vstajenje Gospodovo je pač največji čudež, je ne enkrat, marveč večkrat čudež. Živ obuditi mrtvega — že to presega vse moči narave. Kaj pa, ko mrtve obudi samega sebe mrtvega! To pač ni mogoče drugače, nego da je s tistim mrtvim človekom v eni osebi združen — živi Bog!

Razen tega pa je Gospod Jezus svoje vstajenje večkrat naprej napovedal. — Poderite ta tempelj, je dejal Judom, kakož nase — in v treh dneh ga bom spet sezidal. On pa je govoril o templju svojega telesa, pristavlja evangelist. In tistim, ki so k vsem njegovim čudežnim delom hoteli še novih čudežev, je rekel: — Hudobni in prešuštni rod znamenja išče! Pa znamenje se mu ne bo dalo, razen znamenja Jona preroka. Zakaj kakor je bil Jona v trebuhu morskega soma tri dni in tri noči, ravno tako bo Sin človekov v sreč zemlje tri dni in tri noči. Prerokbe so se izpolnile, Kristus je vstal in razodel tako na sebi božjo vsevednost in moč — s tem pa tudi resničnost svojega nauka.

Neomajno stoji z vstajenjem Gospodovim naša vera. Trdnop pa stoji tudi upanje naše. Vstal je Kristus od mrtvih, pr-

vina spečih, pravi apostol. Za njim bomo vstali tudi mi. Naša pot tedaj ne gre v noč, marveč v dan. In pot vseh tistih, ki so verovali, upali in ljubili Kristusa pred nami. . . . Pot mojega pokojnega očeta, pot vaših krščanskih očetov in mater, ki že počivajo v Bogu, pot vaših mož in žena, bratov in sester, pot vaših otrok, ki so že šli odtod — oh, saj ni šla v noč in tamo, ampak v svetlobo in dan. . . . Nekoč bomo vsi skupaj prepevali večno Alelujo.

Aleluja.

(Vaclav Kosmak — Tugomer Zlatopoljski.)

Kakšno vriskanje vam je to vsepovsod! Pomlad je prišla ob vršenju gozdov in šumenju voda kakor silni zmagovalci ledu in smrti. Ali njegovo bojevito obličje se je polagoma ujasmilo in pomirilo. Pogledal je po svetu kakor krasni angel. Ptičji priletavajo iz daljnih krajev, da bi ga videli in s petjem proslavili. Zvončki in vijolice, marjetice in trobentice ter vse druge preste cvetice radovedno kukajo iz tal ter se usmivajo od same lepote in sreče.

Po selih rajajo otroci, piškajo na vrbove piščali in pomlad jim odseva iz mladih oči. Se starčki in starki se razgreva uvelo srce ter brati v novi ljubezni do življenja. Kamor človek pogleda, vse vriska in piška v tisočerih glasih: Aleluja.

V mali koči sedi pri oknu stara žena z rožnim veržem v roki, pri peči pa ziblje mlada mati drobno detece. Bila je sobota pred vstajenjem. Znamaj dečki ropočejo, deklice pometajo trato, iz dimnikov se kačji, iz vseh kuhinj diši po kolačih, vsa vas je radostno zaposlena in hiti, da bi se dostojno pripravila na vesele praznike.

Ampak starka z mlado ženo vred v koči nima ognja v peči, ne delate nobenih priprav. Tiho, žalostno sedite, pa solze ji na polzijo po licu kakor bi vse njihje veselje, vsa njihja sreča ležala s Spasiteljem vred v grobu. Pripravili bi se za praznike, pa rimate ne kaj bi, ne komu bi. Sami jeste že dolgo kruh trpkosti, ali ni slasten bodisi da je črn ali pa bel. Pa čemu bi tudi pekli kolače, ko bi jih mogli s solzami.

Starka je po dolgem molku globoko vzdihnila: — Kako bo neki praznoval naš revež te praznike?

— Prav zdaj nanj mislim, je odgovorila mlada žena z žalostnim glasom. Ponoči se mi je sanjalo o njem. Zdelo se mi je, da je priletela lastavica in pisanjem na vratu, potrkala kljunom na naše okno, jaz sem ji odprla, vzela pisemce in skliknila od veselja. Bilo je od našega Jožeta. Ko sem vskliknila, sem se predramila Bog ve, kaj je bilo v tem pisemu.

— To je dobro znamenje data moja, je povzela starka lastavka je ljudem sveta ptiča in ne prinaša nesreče. Morala Jože kmalu pride.

Mlada mati je sklenila roke pogledala v nebo in vroče vzdihnila: — Sam Bog nebeški daj, da bi vsaj tukaj to malo stvarco videl. Brez njega mi ne na misel ne pride, da bodo prazniki. Mati, kaj bo, če bi prav za praznike prišel!

— Oh, prosim te, mila moja, niti misliti si ne morem, da bi bilo to mogoče. Mi smo že najbolj nesrečni. Kovačev je prišel domov, Ošabnov, Petarov, samo naš revež ne sme odam.

— Kdo ve, če ne leži v bolnici, je pripomnila mlajša.

— Prosim te, ne straji se tako, jo je pokarala starka. Saj nam je vendar sam pisal, da

se mu je na boljše obrnilo in da mora samo počakati, da okreva, da bi se lahko napotil domov. Moj Bog, če bi ravno za te praznike prišel, od veselja bi se mi v glavi zmešalo.

Pa naenkrat se je užalostila: — Ali kako bi reveža pogostili? Pri hiši ni najmanjšega prahu moke, ne iskric masla.

— E, kaj tisto, bi nam že kdo posodil. Pa če bi imela svoje novo krilo prodati, vendar bi se peklo in kuhalo.

Nekdo je potrkal na duri ter kar vstopil, ne da bi počakal na odgovor.

Bila je stara Kovačica. Ko ju je pozdravila, se je začudeno ozrla: — Ljudje božji, kaj pa vendar delate? Pri vas ne pričakujete praznikov.

— Lepo vas prosim, je rekla starka, nam je vseeno ali so prazniki ali pa ne. Pri nas je sama žalost.

— Kaj vam ni pisal Jože?

— Že pet tednov nič. . . .

— Revček, je zmajala Kovačica z glavo. Bog ve, kako mu je! Dopoldne je bil pri nas organist pa je pravil, da je bral v novinah, da pojdejo naši naprej na Novi Bazar ali kako se že temu pravi.

— To bi nas lepo potolažili, je vzdihnila prestrašena starka.

Mlada žena je prebledela kakor zid, vzela detece iz zibelke pa ga vroče pritiskala k prsim.

— I no, jaz ne rečem, se je izgovarjala Kovačica, da bo moral tudi vaš tja. Povem samo, kar sem slišala.

— Naposled te moje sanje pomenijo, je zašepetala mlada žena, samo pismo od Jožeta, da mora zopet dalje.

Iz zvonjaka so prvič zapeli zvonovi k vstajenju.

— Kaj se k vstajenju ne pojedete? je vprašala Kovačica. Že vkap avonja. Pa ne pozabite na Boga, da bi vas ne zapustil.

— Zakaj bi ne šle k vstajenju? Kaj smo judje? je trpko vripomnila starka; ali kar je res, je res, človek od same žalosti se moliti ne more.

Preoblekli sta se. Starka je šla v cerkev. Mlada gospodinja pa je ostala na vrtu pred kočo, da bi se udeležila procesije vsaj z očmi. Z otrokom ni mogla v cerkev.

Zvonovi so drugič zapeli. Župnik je prišel iz župnišča v prazničnem talarju. Kmalu so zaropotali bobni, godci so zaigrali intrade, ministrantje so zvončkali, v zvoniku so zapeli vsi zvonovi, veteranje so se odkrili in duhovnik pod baldahinom je dajal z Najsvetejšim blagoslov. Na to se je začela procesija pomikati, skozi vas ob zvokih godbe.

Vsakdo med vami je že videl tako procesijo, čemu bi jo obojeval. Sicer pa, kar je pri akh procesijah Bogu najljubše, gorečnosti v vernih srečih, tega popisati ni mogoče.

Mlada žena je pokleknila na vrtu poleg brezovega grmička ter gledala skoz solze na zlato monštranco, ki se je lesketala v zarji zahajajočega solca, v kateri se je skrivala najdražja ajinstvenost naše vere.

Ko pa je tako molila in je nje luša na perutih molitve zletela visoko pod sinje nebo, so zašripala za njo vratca, a ona tega ni slišala. Začuli so se ihi koraki, pa ni nikogar opazila. Ali ko je zašla glaven jok, se je ožrla in za njo je dečal medel, slaboten, porasel nož v oguljenem vojaškem plašču.

Žena je od veselja vskliknila: — Jože! pa mu padla krog vratu.

Po vasi je zvenela godba in procesija je veselo prepevala: "Aleluja!"

Krepost in poklic, sta najbolj priporočljiva vodnika 16 letnega šolarja.

Franc Bonač:

Vemo da je Kristus od smrti vsal resnično.

Rezko in kratko, kakor meč gospodovalec sveta, je zaukazovalo dnevno povelje spomladi l. 33. p. r. Kr. rimski garniziji v Jeruzalemu: "Močna, ojačena straža se razpostavi ob dvorcu Pilatovem takoj po svitu jutranje zarje, obkoli tri na smrt obsojene hudodelce in jih nato popelje na morišče. Smer: gora mrtvaških glav. Četo vodi dežurni oficir." Ogronomni veletoki ljudstva, za velikonočni praznik zbranega v Jeruzalemu, so valovili po ulicah; bes, gnjev in sovraštvo, neizprosno, smrtno, je plalo in se kresalo na obrazu vseh. Kakor živi satani so švigali pi-smouki in licemerski farizeji vsepovsod in podžigali ter netili že itak do skrajnosti razpaljene strasti.

Mirno, kot izklesan je slonel stotnik ob svoji sulici in opazoval potek dogodkov. Pri Jupiteru! Kar ni prijetno povelje: spremljati rabeljski spreved na morišče, odbiti eventualne osvoboditvene poizkuse prijateljev in pristašev obsojencev, preprečiti brahijalne izbruhe divje množice, prisostovati moritvi in nazadnje raportirati o vsem. Prav zares neprijeten ukaz, bolj neprijeten in mrk, kakor pohod na otvoreno bojno poljano. Ampak vojaku je ukaz svet, zato: "Nastop, sulice dvigni, pritrudi si več in čelado, obsojence v sredo in korakaj, marš!" Kakor da bi jeklo bruhalo vse svoje bese, kakor da bi se rušil ves svet, tako je sikalo in vikalo, hreščalo in vrščalo vsenaokoli in ves ta orkan divje, fanatične jeze ni veljal drugima dvema, ki sta oba še čvrsta, jaka, nedotaknjena moža, nego onemu, ki se je liki senca plazil prvi in ki je bil ena sama strašna, krvava sraga. In rimski poveljniki straže opazuje in vidi, kako dviga druhal pesti, kako bi najraje kar na mestu že kamegnjala in raztrgala na kose Njega, ki pa pri vsem tem ohrani veličastveni mir in čudovito milino. Stotnik sam, poštena, odkritosrčna paganska duša motri, opazuje mirno naprej.

Vidi, kako šepetajo vele, osinele ustnice onega raztepenega in kruto razmesarjenega "hudodelca", ki je baje hotel postati kralj judovski, tihe molitve za one, ki mu sikajo kletvie surovih cel roj, vidi, kako blagoslavlja one, ki ga, že docela onemoglega, še naprej bijejo in pehajo. Na morišče zapazi, kako voljno in krotko podaja roke pod žreblje in sliši iz najbližje okolice, križanemu nasproti stoječ, njegove sedmere, poslednje besede. — Ta stotnik ni bil gotovo čustven, sentimentalni človek; nešteto krat je zrl na junaškem mejdanu odposlanke iz večnosti v oči, nebrotj tovarišev in vojakov je videl umirati, večkrat je vodil na smrt obsojene na morišče, ampak še nihče ni bil umrl tako, kakor je umrl ta Jezus iz Nazareta.

Dočim so drugi kleli pred izvršitvijo obsodbe dan svojega rojstva in lastne stariše, molila Jezus za svoje sovražnike. Nad drugimi obsojenci — so se pred smrtjo razprostirale teme, pošastne sence pekla in obupa, ta Jezus pa odločuje in razpolaga o rajju. V umiraju drugih je čul ječanje in hropenje ugašajočega življenja, je videl brez pogojno predajo pred tiranskim nasilstvom smrti, pri tem Jezusu pa čuje smrtni borbi njegov mogočni, silni klic nezumljive, neizčrpeljive moči, klic: Victoria! — zmaga — ki ruši, tepta in pogazi smrt in peklo. "Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je

videl, da je tako kliščo umrl, je rekel: "Res, ta človek je bil Sin božji." In ko je ob smrti Jezusovi celo zemlja zarjula gorjupe bolesti, tresoč se vsa v svojih tečajih, ko se je skalovje lomilo in pokačoč sedesala, ko so grobovi bruhal iz sebe žrtve črvov in plesnobe ter so blede mrtveci blodili okoli, tedaj, "ko je stotnik videl, kar se je zgodilo, je Boga častil, rekoč: Resnično, ta človek je bil pravičen", po krivem obsojen. Njegov raport se ne glasi: "Obsodba izvršena, Jezus Nazareški mrtvev in odpravljen" — ne, marveč on javlja pred navzočim ljudstvom, pred lastnimi vojaki in pred sovražniki Kristusovimi jedrnato in močato: "Jezus, Sin božji." Rimski stotnik pod križem postane tako prvi križar, prvi legijonar one častne garde vitezov križa, ki skozi vsa stoletja do današnjega dne zro na goro mrtvaških glav nad Jeruzalemom, se ne zmenijo za pogoje pritlikavcev in paglavcev samosrajčnikov, kateri sramote, česar ne razumejo ali kar se protivi njihovim strastem, ter gromko in neustrašeno govore venomer: "Resnično, ta človek je Sin božji."

Ta stotnik je zastavonoša vseh onih, ki le v neizmernem žrtvovanju Siju božjega na križu zapopadejo vso bol in vse strašno gorje, ki leži nad človeških rodov vse od Adama sem, kakor ga je zapopadel neki preprosti sin Sibirije v strašnem letu 1915., ko je umiral na karpatskih obronkih, pravi vitez iz čete stotnikove pod križem.

Po vroči bitki je bilo v tisti grozni zimi. Zabrnalo je v telefonu. Glas je veleval poveljniku vojne bolnišnice, ki se je začasno nahajala v neki karpatski lovski koči: "Na zapuščenem bojišču naj se koj poda en zdravnik, vojni kurat in 15 mož sanitajcev, da preiščejo krvavo pozorišče in vse ukrenje v pomoč ranjenecem ali pokop padlim junakom." Tudi ta ukaz ni bil ravno prijeten, kajti snega je ležalo na metre v gorovju, ki loči Madžarsko od Galicije, volkovi in medvedje ter divje ptice ujede so imele razkošne gostije, pri katerih je sodeloval cel koncert divje besnečih granat, šrapnelov in svinčenk. Kot da bi orjaška roka strašnega znamenja segla preko gora, se je zasvetila za hip luč žarometna, ko so ti možje, pokorni povelju do prs gazeč po snežnih zametih, odšli na samaritansko delo. Nabrušeno jeklo so bile poteze na obrazih teh mož in dva mlajša od te bolničarske čete sta, polglasno pevajoč, moljajala skozi zobe:

Ah gališka zemlja tužna in karpatske stene ve, težke kot verige suznja nam oklepate sree.

Dva sanitejska psa sta se v divjem diru odstranila od skupine in kmalu nato je ljuto bevskanje in volto renčanje presekal kot britev ostro ozračje. Zdravnik se je ozrl na višino, odkoder je prihajalo lajanje in je rekel resno kuratu: "Prijatelj, tam gori nas čaka težko delo." Vsi so pospešili korake in se s silnim naporom polni zločestih slutenj vzpenjali kvišči. Od daleč so zapazili že cele kolobarje velikih otic, krožečih v silnih jatah okoli neke skale, ki je strmela vum iz bukova in jelševine. Prišedšim pod skalo se je nudil grčevn prizor. Na nekizaseki je ležal ruski vojak; oprsje in trebuh je imel strahovito razparan od sovražnega šrapnela in živemu še (brani) se pa sam več ni mogel), so te strašne ptice ujede kljuvale treale in mesarile drob, jetra, želč in čreva. Zdravnik je s strelom iz samokresa preplašil

te krute roparice višin, nato pa je ubogemu trpinu vtil nekaj kapljic konjaka na višnjeve in udrte ustnice. Njegove oči so se odprle in toplo zastrmele v svet. Kurat mu je odpel obratnik in naproti je za blestel preprost, pravoslavni križec, kakor so ga nosili skoraj da vsi ruski bojevniki. Križ se je za blestel, ki mu ga je monda pripela za vrat svolasna manica iz sibirskih step. Mučenik je zbral zadnje moči in hotel dvigniti roke, z vsem žarom svoje duše je poljubil križ, ki mu ga je držal kurat pred očmi in preko njegovih modrostih ustnic so prisolzile z kapljicami krvi te-le čudovite besede: "Hristos-voskrose, istinno voskrese! — Kristus je vstal, zares je vstal!" Kričevito je zadržetel in zopet zasnuil. Iz ostrih in trdih potez, kakor v bronu vlitih okolu stoječih mož, ki so že videli strašnih prizorov nebrotj, so se prikradle solze in pred njihovim duhom je stala v grozni veličini vsa pretresljiva tragedija Kalvarije, to vekovito osiše vseh časov in vekov, to orjaško zrcalo, v katerem spozna Adamov sin vse svoje gorje in doumeva vso nepopisljivo človeško bol. Na Kalvarijo in le preko Kalvarije gre človeška stopinja. K lastnemu vstajenju in končni sreči. Zdravnik je hotel z usmiljenim strelom iz samokresa končati strašno trpljenje ubogega vojaka, po nasvetu kurata pa, ki je resno dejal: "Prijatelj, le Bog je gospodar čez življenje in smrt," mu je ubrizgal nekaj kapljic morfija in v blagodejni omotici je trpin čez nekaj ur, prenešen na improvizirani nosilnici, preminul v lovski koči in odšel kakor Kristus Gospod nekoč, k vstajenju. Pot mu je kazal stotnik izpod križa.

J. M. Trunk:

Na Velikonočni ponedeljek 1. 1906.

Bilo je v mestu Hajfa, ali Kajfa ob gori Karmel v Sv. deželi. Nameraval sem iti praznovat Veliko noč v Jeruzalem, a vihar me je zanesel na galilejsko obrežje. Nekaj dni pred Veliko nočjo je bilo to leta 1906, ko sem bivał radi zdravja v Egiptu. Ko začne v Egiptu vladati zloglasni vroči veter "hamrin" (po našem petdesetdnevnik, od arabskega hamri t. j. petdeset), gre mnogo letoviščarjev, pravzaprav zimščarjev, na goro Libanon ali sem na Karmel, ako se še ne nameravajo vrniti v Evropo. Na vrhu gore Karmel imajo nemški protestanje lepo letovišče. V mestu Hajfa so se med leti nastanile katoliške sestre, otvorile tam šolo za arabske otroke in obsežno bolnišnico. Za romarje, ki potujejo v Nazaret in Galilejo, so napravile prenočišča z malim penzionatom. Tu sem se nastanil tudi jaz, dasi prvotno nisem nameraval tam dalje ostati. Vresničilo se je: Človek vbrača, Bog pa obrne, ker le nekaj dni sem mislil obiskati Jeruzalem, a ostal sem v Sv. leželi nad štiri mesece. Ni mi žal. Mnogo lepih dni sem tam preživel.

Hajfa je lepo mesto s kakimi 20,000 prebivalci ob morskem talivu, ki pa nima pravega pristanišča; leži ob znožju znane gore Karmel. Tu je bil sedež turkega Kajmakana, nekako očajnega glavarstva. Kakor na futroven sploh, je prebivalstvo zelo pomešano. Prevladujejo Arabci, precej je Grkov, nekaj tudi grško-katoliških (Melhiti), mnogo Židov in nekaj Latincev, kakor imenujejo v vse rimske katolike katerecoli narodnosti. Pokrovitelj Latincev je bil francoski konzul, a tudi stara Avstrija je i-

mela tu konzula y osebi premožnega templera Abraham Dyka. Nemci so imeli tedaj na "potu v Bagdad" vse polno postojank; delaši so prav po načrtu in pod vladnim pokroviteljstvom, utrjevali vpliv nemštva potom šol, bolnišnic, kolonij in raznih podjetij.

Gora Karmel sega precej v morje, kjer tvori takozvan karmelski nos, na katerem se blišče poslopja slavnega svetišča naše Gospe Karmelske. Začetkom aprila je še nekaj deževalo. Vse je bilo v najbujnejšem zelenju. Mesto in hiše (vile) v okolici so bile kakor z vrtovi zagrajene. Nasadi oranž so razširjali prijetno vonjavo, kakor v pravem rajju. A tudi brez vrtoev je bila gora ogrnjena s pisanim, peštrim plaščem najlepših cvetlic. Kdor te krasote tam ne vidi, je ne more pojmiti. Ni čuda da Sv. Pismo še stare zaveze poveljuje lepoto te gore.

Velika noč tega leta je bila zame, kakor se nobena in nobena ne bo. V Sv. deželi, kjer so se dogajale največje skrivnosti ne samo naše vere, temveč svetovne zgodovine, stop človeku pomen teh dogodkov živo pred oko, kakor nikjer drugje.

Dokler sem Veliko noč obhajal še doma v Bačah, v rojstni vasi z vsem bliščem bujne detinske domišljije je bila važna točka vsakoletni velikonočni pondeljek. Ker ta dan je bila služba božja v prijazni cerkvi na "Stranji," kakor se grič nad vasjo imenuje. Še poznejša leta sem, kadar sem mogel, vsaj po poldnev prihajal tja, da se zno va napijem sladkosti živega vrelca, ki je kipel v mladosti.

L. 1906 sem bil ob Karmelu daleč od doma. Pa je bil tudi velikonočni pondeljek. Nismo šli v Emavs, dasi nismo bili daleč proč, kakor učenci Gospodova, a šli smo na vrh Karmela, kjer so sestre zidale malo letovišče in imele uravna no že lično kapelico. Večinoma sem stanoval na tej višavi, od koder sem gledal na nazareško hribe, na goro Tabor, proti galilejskem morju, na s snegom pokriti Libanon, in predvsem na nepregledno morje tja proti zapadu, ker tam mi je bil srce obviselo na — dom.

Sestre so pripeljale tam pe zložni bestii, uro boda, do 30 arabskih šolarjev, večinoma deklice kakor ogelj črnih, velikih oči, črnih las, prav tipični orientalk. Arabci so lep na nord. Za šolarji sta prihajala na osličih zidar Jusuf (Jožef) Maronit z Libanona in Hrvat Marko, zgubljen duša, ki je prišel skozi Balkan in Carigrad peš v Sv. deželo, napol svetnik, napol fakir, in je pri sestrah opravljal hišna dela, molil ali pa preklinjal sunce in majko. Na sedlih oslice pa so bile pritrjene tudi obsežne košare raznih jedil, ker po službi božji se je imel vršiti arabski "kef", narodni ples, in ker prazen žakelj nikjer ne stoji pokonci, se tudi od prebivalcev in otrok v Sv. deželi ne more pričakovati, da bi bili vriskali in plesali pri praznih želodeh.

Krasno je žarelo jutrovo solnce, skrivnostno sanjalo temnomodro morje, vriskal je slavni Karmel, peke galilejske gore, bliščal v čaljavji s snegom pokriti Libanon, ukala je saronaska dolina, šuštel je v zelenem gozdiču, šumel ob plini breg, lesketalo se Marijino svetišče, mirno počivalo ob znožju mesto, cvetel je Karmel, odet v pester plašč, prava orientalska nevesta, pela, vriskala je vsa narava na ta velikonočni pondeljek, in srce naj bi ne poskakovalo v tem zemeljskem rajju!

Ko so želodec dobili svoj del in se je Marko sklel nad tr-

mastim magaracem — bogami ne znam, je-li bio Marko večji magarac ili magarac sam — smo sedli v senco nizkih pinij, ašrab duhan — zapili tobak, kakor pravi Arabec, ker ga pije ne kadi in so sestre razvrstile živahno deco, se je pričel "Kef", ples. Par dečkov je imelo vlogo muzikantov brez "štrumentov," udarjali so na neke piskron podobne posode deklice so ploskale na dlan, po gotovem ritmu so peli neke vrste pesem in dve in dve deklici sta plesale v skladi s padcem ali dviganjem glasov. Prave gazde z puščave so arabske leklice, tenke ko kača, gibčne to živo srebro, dovršene arisokratije v gibanju in plealke. "Ni kaj posebnega na em plesu, a je nekaj, še veliko na njem pravi izraz prekিপা-joče duše, izliv duševnih sil v elo, vsekako stokrat več ko jovo drvenje in skakanje evropejskih plesov, soroden morla le jugoslovanskemu kolu. Kolo postaja včasih divje —lepo, raskavo, kakor je narava ni narod na Balkanu, arabski ples, in videl sem jih anogo je vsaj pri prosten nado nežen, mehak, sanjav, kakor so oči arabske dece.

Ples je bil končan. Deca se e razšla na sosedne griče; vet vabi cvet, dete tudi arabko dete, pa bi cvetlice ne ljubil?

Sestre so pripravile črne ave, brez katere se na Jutrem ne more spregovoriti beede. Z zidarjem Jusufom sva ila že dobra prijatelja, ker ae je pri zidanju učil malo aabščine in v polomljeni franoščine ponavljal, kako in kako prihrani da še v kratkem "kupi nevesto", kakor je nada ne samo pri mohamedaiih, temveč tudi pri kristjaih. Nevesta, nevesta... O ti epremagljiva narava človeša! Ne vem, čemu so Slovani olncu dali moški (srednji) pol, ko se vendar zemlja ne uče okoli solnce, temveč orog — ženske (zemlje). Pozreje so mi sporočili, da je Juf nanagroma umrl, gotovo v anjah na nevesto. Bil je poten (krščanski) Maronit, služil mi je pri sv. maši, pravi latanael; upam, da se je čista jegova duša zagrnila v naraje najsladkejšega — ženina, i je krasnejši od vsake neveste.

Solnce se je nagnilo proti norski ravani. Sestre so zbrae deco in odšle. Vriskaje, kakor so prišli, so izginili črlooki otroci, ovenčani s pesrim cvetjem divnega Karmea. Jusuf je zahajal oslička, Marko, s čudno dušo se s magaracem dolgo ni mogel "zgljati", kakor se nikoli ne bodo irvaški politiki; po mnogih "bogami" sta Marko in magarac oddirjala tako kremenilo, da Marko ni imel prilike, se za molitev, ne za kletev. Menda. Ne znam!

Po bližnjici sem odhajal sam. Zopet so mi med potom misli romale v domači kraj, na velikonočne pondeljke v Bačah. Krasno je tu, novo, interesantno, živahno, zanimivo, prijetno; stopam med rajskimi vrtovi; omamljive dišave mi širijo prsa v pravem zemeljskem rajju sem, na svetih tleh, blizu Zveličarjevega doma, a vendar tako daleč od — lastnega doma. Ravno na velikonočne pondeljke so se zbirali v hišici očetovi sorodniki, znanci, prijatelji. Teh na ta velikonočni pondeljek ni bilo. Povabil me je sicer na večer konzul Abraham Dyk; na njegovem krasnem vrtu smo kramljali v prav prijetni družbi, rekli to in ono, a ostali si tuji.

Ta motenja delajo zvezdoker slovensko drevo ne more koreniniti niti v najbujnejšem orientalskem vrtu. Zanimiv pa je bilo bil ta velikonočni pondeljek. L. 1906 ob gori Karmel.

J. M. Trunk:

"V delavnico sem Tvojo zrl..."

EVOLUCIJA, ALI KAJ?

(Nadaljevanje.)

c.) Red. Zakon težnosti. Motenja. Višji pomen težnosti.

Poznaš li vse neba postavve, in ti jih spraviš do veljave? S. Gregorčič.

V osolniju vlada čudovit red. Okoli solnea, kot svojega središča, krožijo v natančno določenih tirih premične spremljevalci vred. Odkod ta red in kako se vzdržuje? Kjer je red, tam mora biti postava, zakon. Slavni Newton je izsledil zakon, po katerem se vse gibanje v osolniju vrši. To je zakon, postava gravitete, težnosti. Ta zakon je skupna vez, ki združuje vse v določenem tiru, da vlada povsod natančen, obéudovanja vreden red. Ozmimo se nekoliko na ta zakon. Pod strogo postavo medsebojne privlačnosti niso samo ogromne mase nebnih teles, temveč tudi njih najmanjši deli. Kjer je pa zakon, tam mora biti razum, od katerega zakon izhaja. Učenjak Newton je zasledil zakon privlačnosti, a glasno in jasno tudi pripoznal, da more zakon priti le od najvišjega duha, Boga, začetnika vsega vsoljstva. Pa tudi priprosti človek pride lahko do tega spoznanja. Red in soglasje obstoja, to vidi vsakdo. Red pa ne izvira v sebi, soglasje ni samoniklo, ne prihaja samo ob sebi. Kjer je torej red, kjer vlada soglasje, tam mora biti duh, od katerega red izhaja, izvira, duh, ki soglasje hoče. Čim obsežnejše je polje, na katerem se red in soglasje uveljavlja, tem veličastnejši mora biti duh, in čim krepkejša in ob enem priprostejša so sredstva, po katerih se red vzdržuje, tem bistrejši mora biti razum, iz katerega vse to izhaja. To je jasno vsakomur.

Zdaj vprašam: Kje je krasnejši red, kje večje soglasje, kje obširnejše polje, kje obsežnejše torišče reda in soglasja, kje bolj izrazit izraz ene skupne ideje, kakor ravno pri svetovih, ki krožijo v vsemiru?

In kako se ves ta idealni red vzdržuje? S prav neznanim sredstvom, enostavno priprosto. Sredstvo je zakon o privlačnosti (gravitaciji). Ta zakon veli, da se stvari privlačujejo medseboj v natančnem razmerju mas in medsebojne oddaljenosti. Kako priprosto je to, in vendar tak učinek! Velikanski svetovi se gibajo, premikajo in vrte na gorostasnem torišču; vse se vrši natančno, redno, soglasno, in sredstvo je tako priprosto! Slep je, kdor v tem ne vidi duha — Boga.

Medsebojna privlačna moč veže vse, združuje posamezne dele, zedinuje vse v celotno skupnost in zabranjuje, da se ravnotežnost v ogromnem vrtenju in premikavanju ne moti. Zvezdogledi sicer dobro poznajo besedo "motenje", a red se ne moti in medsebojno soglasje še v svetovnem sestavu s tem "motenjem" nikakor ne krši. Nasprotno je res. Profesor Madler piše: "Red v naravi, kakor se kaže v gibanju svetov in pri rastlini, ki se razvija, nikoli ni nikjer ne stopi pravega motenja. Tudi navidezno motenje se vrši po strogem zakonu. Vsako motenje je lahko določimo. Treba je samo, da zakone jasno spoznamo in pretehtamo moči, ki medseboj delujejo, vplivajo druga na drugo."

Ta motenja delajo zvezdoker slovensko drevo ne more koreniniti niti v najbujnejšem orientalskem vrtu. Zanimiv pa je bilo bil ta velikonočni pondeljek. L. 1906 ob gori Karmel.

Izjema potrjuje pravilo so motenja jasen dokaz reda in soglasja, ki vlada v svetovnem sestavu, tako da o pravem motenju sploh ne moremo govoriti, ker je tudi motenje le red. V strogem redu na eni strani in navideznem motenju na drugi inamo lepo višjo misel vzvišeno idejo.

Čudovito delovanje medsebojne privlačnosti na materielnem polju, je podobno delovanju postave ljubezni na duševnem in etičnem polju. Kot čednost obsega ljubezen Boga in bližnjega. Kaže se v tem, da zedinjuje in približuje duhove in sicer v isti meri, ki odgovarja stališču, katero v kraljestvu duhov zavzemajo. Postavo ljubezni moremo po vsi pravici imenovati postavo, zakon medsebojne privlačnosti medsebojne privlačnosti med duhovi. Ta postava deluje sicer na drugem polju, a prav enako, kakor zakon privlačnosti na materielnem polju. Ljubezen namreč dela in vzdržuje red in soglasje med duhovi, da se vrši cno gibanje, ki je bistveno za duhovno življenje. Pravo duhovno življenje more priti le iz ljubezni, razum sam ne zadostuje. Seve je med obema zakonoma tudi prav bistven razloček. Na duhovnem polju vlada svobodna volja, na materielnem ni svobode; vse se "mora" tako vršiti, kakor se vrši in giblje. Med duhovi se morejo dogoditi in se doga-

jajo resnična motenja, zakon ljubezni še prelomlja po grehu. Zakon privlačnosti je za materijo nujen, da ga materija ne more prelomiti. Duševno torišče, čigar bistvo obstaja v etični svobodi, ima pa to "slabo" stran, da so motenja" na njem res mogoča, a zato nikakor ni manj popolno od materielnega. Nasprotno. Vsa motenja (grehi) zakona ljubezni se bodo popravila (kaznovala) po božji pravičnosti, ki navidezno sicer taka motenja dolgo trpi, a jih bo odstranila in uničila na koncu dni.

Ako je zakon privlačnosti najvišji zakon za materijo, in postava ljubezni prva in najvišja zapoved za duhove, kakor zatrjuje Spasitelj sam, potem je pač med njima zveza, ki mora biti nameravana od onega, od katerega oba zakona izhajata. Zdi se, da je zakon o težnosti ((gravitaciji) neka vidna podoba prve in največje zapovedi ljubezni. Davno že preden je bila zapoved ljubezni razodeta, je bila ta vidna podoba ljubezni zapisana med zvezdami, zapisana tam z gorječimi črkami v dobi, ki je razum človeški ne more preračunati (Lorinser). Vseh višjih misli invzvišenih namenov gotovo ne moremo in stvarstvu zaslediti, a če jih skušamo tolmačiti, to ni samo sad naše domišljije. — Tudi naš A. M. Slomšek pravi: (Dalje sledi).

VEČJA ZAVAROVALNINA ZA ZGUBLJENA PRIPOROČENA PISMA.

Za priporočena pisma se sedaj plačuje deset centov povrh običajne poštarine; ako se priporočeno pismo zgubi, poštna uprava plača pošiljatelju odškodnino v znesku \$50. Začenši pa od 1. aprila t. l. bo mogoče zavarovati priporočena pisma za 100, in sicer proti plačilu 20 centov za priporočeno pismo.

Stara pristojbina 10 centov ostane še vedno v veljavi, tako da ima vsak pošiljatelj na izbero, da-li hoče zavarovati priporočeno pismo za \$50 ali \$100.

Poštna uprava je uvedla to spremembo vsled ponovne zahteve zlasti s strani zlatarjev in drugih trgovcev, ki pošiljajo v priporočenih pismih predmete v vrednosti nad \$50. Poprejš so take tvrdke pošiljale take predmete po paketni pošti, ki dovoljuje zavarovalnino do \$100.

Anton Zbašnik,

Javni notar,
206 Bakewell Bldg.,
Pittsburgh, Pa.
(Nasproti sodnije)

Se priporuča rojakom v vseh otarskih pošlah. Registriran pri jugoslovanskem generalnem konzulatu. Pišite ali priđite osebno.

Še ena beseda slovenskim materam v tej deželi.

Tri četrtine stoletja je bilo Bordenovo Eagle Mleko temeljito ime za vse, kar je v mleku najboljšega in najčistejšega. Veliko žensk, ki so dandanašnji stare matere, je bilo vgojenih z Eagle Mlekom. In one v zameno vzrejujejo otroke s tem varnim mlekom. In tako je bilo generacijo za generacijo.

Bordenovo Eagle Mleko je vzredilo tisoče in tisoče slovenskih otrok, tako tukaj kot v Evropi, v zdrave moške in ženske. Dnevno dobivamo slovenska pisma in slike iz vseh delov dežele in v njih pričevanja o vrednosti Eagle Mleka za hranjenje dojenčev.

Eagle Mleko uporabljajo danes tisočeri vaših prijateljev in rojakov. Če ne morete dobiti svojega otroka, če mu hrana ne prija in ga razburja, poskušajte Eagle Mleko.

Da boste vedeli, kako uporabljati Eagle Mleko za hranjenje vašega otroka, smo natisnili v vašem jeziku navodila, kako ga je treba pripravljati za otroke vseh starosti. Če hočete ta navodila, izpolnite ta kupon in ga nam pošljite danes. Eagle Mleko je naprodaj v vseh dobrih grocerijah in delikatesah.

Kupon

Označite, kakšno knjižico hočete.
NAVODILA ZA HRANJENJE. KNJIGA ZA OTROKE
IME
NASLOV

THE BORDEN COMPANY,
Borden Building, New York

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravnništvo:

1004 N. Chicago St.

Telefon 1048.

JOLIET, ILL.

Naročnina:

Za člana, na leto \$1.20
Za nečlane \$2.00
Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN

of the GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

of the UNITED STATES OF AMERICA.

Maintained by and in the interest of the order.

Issued every Wednesday.

OFFICE:

1004 N. Chicago St.

Phone: 1048

JOLIET, ILL.

Prav vesele in zadovoljne velikonočne praznike vsem članom in članicam, čitateljem in so-trudnikom lista želi in vošči:

IVAN ZUPAN,
urednik "Glasila K. S. K. J."

Najlepši piruhi.

Ze stara navada je, da se spominjamo o velikonočnem času sorodnikov, svojev in raznih prijateljev s kakim darilom, katero nazivamo piruh.

Darilo, bodisi že ali one vrste, prihaja iz našega dobrega srca v dokaz in znak naklonjenosti, ljubezni in spoštovanja do te ali one osebe, tega ali onega rojaka in rojakinje. Seveda ne spadamo mi v vrsto bogatimov, da bi se skušali z raznovrstnimi dragoceni darili, kakor delajo to oni, ki imajo vsega dovolj in v izobilju; vseeno imamo pa zopet letos priliko, in odprto pot, da se lahko napram sorodnikom in prijateljem primerno izkazemo.

Ne mislite pri tem demantov in biserov ali drugih razkošnih daril! Ako ljubiš v resnici — cenjeni sobrat K. S. K. J. ali cenjena sosestra — svojega sorodnika ali prijatelja, pregovori ga naj pristopi k naši veliki podporni organizaciji K. S. K. J., ako ni morda še nikjer zavarovan; če je že, pa naj pristopi še k najstarejši slovenski podporni organizaciji v Ameriki ki je geslo je: **Vse za vero, dom in narod!** Kaj mu pomagajo piruhi v obliki blaga, koje lahko izgubi, ali mu isto lahko tat že čez noč odnese? Najlepši in trajen piruh, varen pred izgubo ali tatovi bode nedvomno podporno društvo in Jednota, ki mu bosta stala zvesta v sili, stiski in bedi do smrti.

Poglavito je pri tem, da ne boš trpel ti prav nikake finančne izgube, ne boš potrošil morda niti centa, še nagrajen boš za to. Treba je samo tvoje dobre volje in besede, da pregovoriš sorodnika ali prijatelja za dobro stvar! Morda ti bo že k letu tvoj prijatelj iz srea hvaležen za najlepši naklonjeni mu piruh. Iskal bo morda že preje pomoči od društva in Jednote v boleznih ali nesreči? — In tedaj te bo blagrovil iz srea za to, ker si mu šel z dobro prijateljsko besedo pravočasno na roke!

Ne pozabite torej cenjeni člani, osobito v naši sedanjih veliki kampanji, najlepših piruhov na svetu katere tvorijo: **Bratoljubje, sloga in pomoč!**

Razmotrivanje v prilog XV. konvencije K. S. K. Jednote.

VII.

Keč se nam bliža 15. konvencija naše slavne K. S. K. J., prosim za nekoliko prostora v "Glasilu". Strinjam se z uredništvom "Glasila" za stalno podporo našim onemoglim sobratom; umestno bi bilo, če bi vsak član plačal 2c. na mesec za onemogle člane, seveda pod pogojem, da se tako podpora tudi pravično deli.

Posebne važnosti po mojem mnenju je pa centralizacija bolniške podpore. Člani K. S. K. J. se imenujemo med seboj BRATJE. Ali to tudi v resnici izpolnjujemo? Po mojem mnenju, dokler ne bodemo vsi dajali v eno in isto zakladnico in vsak posamezni član ob času potrebe dobival iz ene in iste zakladnice, toliko časa ne izpolnjujemo naše bratske ljubezni med seboj. Torej apeliraj na člane in članice, da pristopajo sedaj v centralizacijo bolniške podpore dokler je še pristopnina prosta, in na cenjene delegate prihodnje konvencije pa, da se ustanovi splošna centralizacija bolniške podpore.

Izkušnje nas učijo da rojaki le tam rajši pristopajo kjer so sigurni, da bodo dobili svojo bolniško podporo. Znano mi je društvo naše Jednote, da so imeli za njih število članov precej bolnikov; nekaj časa so plačevali doklade v bolniški sklad in potem so se pa naveli

čali in so bolniško podporo sploh opustili. Neko drugo društvo spadajoče k N. S. S. (slovaško) komur je spadalo tudi veliko Slovencev, da si so imeli precejšno bolniško blagajno, a nesreča ne počiva in tisočaki so šli. — Člani so zapuščali društvo kateri so bili še mladi da so lahko še drugam pristopili, in kateri so pa ostali so pa bolniško podporo sploh opustili. Ne rečem, da je pri vseh društvih tako, zakaj denar mora v blagajno dohajati drugače se ne more podpor plačevati, pač pa ni povsod enako; ni podnebje povsod enako in tudi zdravstveno stanje ni povsod enako. Podporna organizacija po mojem mnenju ni popolna, dokler nismo organizirani vsi v centralizaciji bolniške podpore.

Rad bi čital še kaj več o tej zadevi v našem "Glasilu" tekom razmotrivanj za prihodnjo konvencijo. Naj se torej še drugi oglašijo.

Bratski pozdrav vsem članom in članicam naše K. S. K. Jednote.

Frank Erzožnik, tajnik
dr. sv. Roka, št. 132, v Frontenac, Kans.

VIII.

Pričela so se razna razmotrivanja, v prilog prihodnje konvencije, katera se ima vršiti tekoče leto. Čital sem v zadnjih par iztisih "Glasila"

različna mnenja, katera se opirajo na preosnovanje te ali ene točke. Jednotinih pravil. Kar jaz morem razsoditi, se povsem in domala strinjam, z bratom Joseph Panian, tajnikom društva št. 3., kateri najprvo omenja naj bi ne bila gl. odboru dana polna moč, ukrepati, ne da bi bilo članstvo vprašano ali je za to ali ne? Na ta način je dostikrat prikrajšano proti volji članstva, da protestira; torej naj bi se vse koediljive stvari le reševalo potom splošnega glasovanja članstva Jednote.

Zdaj pa pridimo na število delegatov poslanih od malih in večjih društev na konvencijo. Po sedanjih pravilih če nepristransko sodimo, moramo ugotoviti, da se je po členu IV. točka 14. stran 27 Jednotinih pravil, društva broječa od 12 do 50 članov (ie) popolnoma potisnilo v stran. Torej preglejmo zakaj? Vzemimo si v izgled društvo, katero šteje 450 članov (ie) ali morda še več; tako društvo je opravičeno do 5 delegatov; zraven pa morda ima še par članov, kateri spadajo h gl. odboru. Na podlagi tega lahko računamo, koliko malih društev se mora združiti, da doseže isto število glasov na konvenciji, kakor preje omenjeno društvo z 450 ali več člani; sicer ni moj namen odrekati, pravice članom velikih društev; ali mogoče, da bi manjša društva, večjemu varekovala, kako naj poslujejo; ali toliko pa smem reči, da dokler se člen IV. točka 14. ne preosnuje, ali nadomesti z drugo, boljše, ostanejo mala društva le priveski večjih. Na ta način sploh manjša društva nimajo nikdar prilike priti do nobene besede, ozir. protesta, in to jim brani vsak napredek, ker če ni ugleda, tudi ni napredka. Vzemimo si pa tudi v poštev, da društvo, katero šteje 49 članov torej ni opravičeno do delegata, — nahaja se v kraju v katerem daleč na okrog ni nobenega drugega društva spadajočega h K. S. K. J., torej nima popolnoma nobenega znanja s kakim sosednim društvom, in ravno radi tega opusti vsak stik s konvencijo, dasiravno imajo člani istega društva morda tudi kako lepo idejo, s katero bi se morda dalo marsikaj koristnega pridobiti. In če tudi se dva društva že dogovorita, da pošljeta delegata skupno, prvo šteje 45, drugo mogoče 46 ali tudi katerega več; — sedaj pa pride volitev delegata, torej ima društvo, katero šteje samo par članov več, na ta način gotovo večjo priliko izbrati si delegata iz svoje srede, zraven tega je čisto drugih nazorov, kot pa drugo, par članov manj broječe društvo; katero naj bi podelilo zastopstvo na konvenciji temu delegatu ali je zmogel ali ne; v takem slučaju so člani manjšega društva osramočeni, da si si niso to sami zakrivali. Po mojem skromnem mnenju, naj bi se to zopet uravnalo po starih pravilih, ali pa preosnovalo tako, da bi imelo vsako društvo, katero šteje 12 do 100 članov pravico poslati po enega delegata; društva od 100 naprej do 200 dva, od 200 do 300 pa tri delegate, če ima pa društvo več članov kot tristo, pa ravno tako tri delegate.

Kar se tiče priporočila vrhovnega zdravnika, kateri je v predzadnji številki razložil glede bolniških podpor, in omenil, da naj bi vsako društvo pristopilo k centralnem bolniškemu skladu, to je sicer res lepa ideja, in to samo pri gotovih društvih, nikakor pa ne pri vseh, torej premotrimo zakaj? Nahajajo se društva, katera že poslujejo po 20 ali še več let in njih člani pristopajo za bolniško podporo po 75c. mesečno; vrh tega imajo pa še vedno prazno blagajno; v nasprotnem slučaju pa so društva, katerih člani prispevajo samo 60c. ali norda samo 50c. na mesec, v kljub temu pa društvo razpolaga z dobro obstoječo blagajno. To naj bi ostalo po starem; katero društvo izprevidi, da bode v korist članom, ako spada v centralni bolniški sklad, bode brez dvoma iskalo pristop v ta sklad; ako pa ima društvo dobro obstoječo blagajno in, da vidi izhod za potrjitje podpore, bode pa tudi na željo članov lahko zavarovalo svoje člane po 2 dolarja, bolniške podpore na dan proti odmenjenim prispevkom, zato naj uredi vsako društvo to po svoji volji in razmerah.

Končno pripomnim še k dopisu sobrata urednika, kateri ima prav, glede dolgotrajne bolezni, zato naj bi se ustanovil stalen sklad in sicer kakor omenja na podlagi rednih prispevkov; omenjeni sklad, ker sobrat urednik piše, da misli, da ne bode nikdo godrnjal za 12 ali 24c. letno več. S to mislijo pa še ni vse rečeno, ker članstvo je različnih nazorov; zato naj bi se dalo k pristopu dolgotrajnega bolniškega sklada prosto voljo, in s tem se bode ustreglo vsem. Ujam tudi, da se bodo delegatje na prihodnji konvenciji, malo zavzeli, kako urediti, glede podpor za operacije, ker se za nekatere plača samo po 25 dolarjev, ker iste operacije navadno ne stanejo nič manj kot 50.— Sedaj pa zaključim to razmotrivanje, ter upam, da se jih še več oglasi v prilog prihodnje konvencije.

S sobratskim pozdravom,
A. Jerman, tajnik
dr. sv. Frančiška Seraf.,
št. 46, New York, N. Y.

IX.

Nizje podpisani pazno čitam nasvete v razmotrivanju za prihodnjo konvencijo. Od več strani prihajajo nasveti, da naj bi se uveljavilo za naprej zvišanje posebnih doklad za razne slučaje, n. pr. bolniško, operacijsko, poškodniško podporo, i. t. d. Moj nasvet je pa ta-le: Da bi se s povišanjem posebnih doklad prenehalo enkrat za vselej, kar je tudi skrajni čas zato. Ze po sedanjih lestvici, katera je sestavljena po predpisu National Fraternal Congress Rate — plačujemo vsi člani (ie) od 16. do 55. razreda po 30c mesečno posebne doklade, kar je za stare člane (ie) več kot dosti. Jaz rad priznavam to, da med članstvom K. S. K. Jednote je revščina, pomanjkanje, in beda na dnevnem redu, in tiste tudi ne bodo nikol izumrle niti istrebljene. Ali članstvo Jednote tudi ne more v vseh potrebnih in pomanjkanju v bednem stanju zadostno podpirati, zato se naj bi v takšnih slučajih člani z manjšimi podporami zadovoljili, po pravoreku hrvatskega izraza: "Malo novaca, malo muzike". Komaj se je članstvo nekoliko umirilo in potolažilo, ker je bilo objavljeno da pri tem zdaj ostane, da več ne bo nobenega povišanja pri asesmentnih dokladah, zdaj si pa zopet nekateri o tem domišljajo. Ako pa do tega pride, da se ta sklad poviša, sem pa zagotavljen, da s tem se Jednota ne bo nič koristilo, pač pa nasprotno — škodovalo.

Joseph Panian, član
dr. št. 3, K.S.K. Jednote,
Joliet, Ill.

"Dobrodelnost se doma pričinja", so bili mnenja eksekutivni odborniki pok. J. R. Z., ko so več tisočakov J. R. Z. v razne domače svrhe razdelili.

Društvena naznanila in dopisi

Iz urada dr. sv. Štefana, št. 1., Chicago, Ill.

Mesto igre priredi dr. sv. Štefana, veselico, in sicer na Belo nedeljo, dne 8. aprila 1923., popoldne in zvečer v šolski dvorani na 22ti in Lincoln ulici. Odbor je pridno na delu, da bode dovolj vsakovrstne zabave. Več o tem prihodnjič.

Dragi sobratje! Te dni bode dobili po pošti vstopnice, in sicer 2; eno za Vas, eno pa skušajte prodati. Vstopnica z Vašim imenom je samo za Vas, za člane. S to vstopnico ne more nihče drugi v dvorano kakor Vi. Prodajte torej samo vstopnico brez imena. Ako pa želite več vstopnic prodati, jih dobite pri odbornikih društva. Agitirajte pa že sedaj za obilno udeležbo, kajti nikomur ne bode žal vdeležbe.

Odbor.

VABILO NA SEJO.

Društvo sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

Kakor sem že v št. 11. "Glasila" naznanil, se je vsled velikonočnega praznika našo prihodnjo sejo preložilo na dan 7. aprila, to bo na soboto zvečer ob pol osmi uri. Seja se vrši v navadnem zborovalnem prostoru (v stari šoli).

Ker bo prihodnja seja prva četrtletna seja, zato uljudno vabim in prosim vse naše člane, da se iste polnoštevilo udeležijo.

Zelec vsem skupaj veselo, zdrave in blagoslovljene velikonočne praznike, ostajam S sobratskim pozdravom,
John Plut, tajnik.

Iz urada društva sv. Frančiška Sal., št. 29, Joliet, Ill.

Člani imenovanega društva so prošeni, da se udeležijo prihodnje mesečne seje v nedeljo, dne 1. aprila v polnem številu, ker bodo važne stvari na dnevnem redu.

Največ se gre zaradi nove zastave, katero si bo društvo v kratkem času nabavilo. Zatorej je dolžnost, vsakega člana, da se udeleži prihodnje seje.

Odbor.

NAZGANILO PROSTE VSTOPNINE:

Društvo sv. Lovrenca, št. 63, K. S. K. J. Cleveland, Ohio, je na zadnji seji, 11. t. m. sklenilo, da se dovoli prosta vstopnina v društvo za dobo treh mesecev, to je: april, maj in junij.

Zatorej člani agitirajmo zdaj, ko je prosta vstopnina v društvo za nove člane in članice. Ako je le mogoče, dobimo vsak izmed nas vsaj enega novega člana. Seveda zadnje čase je bilo to bolj težavno, še posebno ako je bil dotični bolj pri letih; to sem skušal tudi sam. Jednota zahteva pristopnino, ravno tako tudi društvo. Zdaj pa je vsaj ena ovira odstranjena namreč društvena vstopnina.

Ravno tako agitirajmo za člane Mladinskega oddelka. Imam jih že precejšnje število vpisanih, da pa ne bo potreba plačevati pri zdravniku za pregled od vsakega otroka po en dolar ali več, sem se pa namenil dobiti zdravnika v začetku aprila v S. N. Dom po 25c. od vsakega ako bo večje število za sprejem.

Zatorej člani na noge in agitirajmo za pridobivanje novih članov (ie).

Ob sklepu pa še voščim vsem članom (ie) veselo in srečno velikonočne praznike!

Z bratskim pozdravom,
Anton Kordan, tajnik.

Iz urada dr. sv. Janeza Evang. št. 65, Milwaukee, Wis.

Članom dotičnega društva v naznanje, da se v obilnem številu udeležijo skupne mesečne seje, dne 1. aprila, to je na velikonočno nedeljo, ker imamo nekaj važnih točk za ukreniti.

Zelim vsem članom in članicam veselo velikonočne praznike.

Z bratskim pozdravom,
John Baboshek, tajnik.

NAZGANILO.

Iz urada društva sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn., se uljudno naznanja, da se vrši redna mesečna seja, dne 5. aprila ob sedmi uri zvečer v navadnih prostorih, in sicer iz vzroka, ker prva nedelja v mesecu je ravno na velikonočno nedeljo, se je nato sklenilo, da se seja preloži. Prosim vse članice da se te seje polnoštevilo udeležijo, ker to bo zadnji sestanek pred društveno prireditvijo, katera se bo vršila, dne 15. aprila. Prosim, da se tudi vpošteva, da je bilo sklenjeno in soglasno sprejeto, da je dolžna vsaka posamezna članica darovati kak dar v korist društva in sicer ker društvo namerava s dramatično igro prirediti tudi dobroznani "srečolov"; katera članica, pa tega ne stori, mora pod kaznijo plačati 50c. v društveno blagajno.

Kar se tiče velikonočne dolžnosti ni bilo letos uradno naznanjeno in sicer vsled kratkega časa; vsled tega se tem potom opozarja, da katera članica se ni udeležila skupnega v. obhajila da to stori ob prvi priloznosti.

Sosestrski pozdrav,
Mary Champa, tajnica.

VABILO

na Plesno zabavo.

S tem se naznanja vsem članom (ie)am) društva sv. Mihaela, št. 163, Pbg., Pa., osobito onim, ki niso bili navzoči na prošli seji dne 11. t. m., da je članstvo zaključilo prirediti plesno zabavo, dne 7. aprila t. l. točnjo ob 7. uri zvečer; to bo na soboto po Veliki noči (uskrsu), oziroma na Belo soboto.

Plesna veselica se vrši v Hrvatskem Domu na 110 Bridge St. Etna, Pa. Vstopnica za moške 35c., za ženske 25c. Sviral bo znani Benekovičev orkester.

Prav uljudno vabimo vse brate Hrvate ter Slovence iz mesta in okolice, da nas ta večer posetijo v velikem številu, za kar se Vam že vnaprej zahvaljujemo. Čisti prebitek te prireditve je namenjen v korist naše društvene blagajne za bolniško podporo članom (ie)am). Kličemo dobro došli in na svidenje dne 7. aprila! Za dobro postrežbo bo skrbel

Odbor.

Iz slabega jekla ne moreš narediti finega noža.

Najboljše Cigarette

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: JOLIET, ILL. Telefon 1048.

SOLVENTNOST K. S. K. J. ZNASA 100.27%.

Od ustanovitve do 1. januarja 1. 1923 znaša skupna izplačana podpora \$2,149,432.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Joseph Sitar, 607 N. Hickory St. Joliet, Ill.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: John Mravintz, 1022 East Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Zapisnikar: John Lekan, 406 Marble St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Francis J. Azbe, 620-10th St., Waukegan, Ill.

Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, 843 E. Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opeks, st. 26 Tenth St., North Chicago, Ill.
Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Anton Nemanich, st. 1000 N. Chicago St., Joliet, Ill.

POROTNI ODBOR:

Martin Tezak, 1201 Hickory St., Joliet, Ill.
Frank Trempush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.
John Wukshinich, 5031 W. 23. Place Cicero, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Joseph Russ, 6517 Bonna, Ave., Cleveland, Ohio.
R. F. Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.
John Dezman, Box 529, Forest City, Pa.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Telefon 1048.

JEDNOTNI ODVETNIK:

Ralph Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Šopice društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročnino pa na "GLASILO" K. S. K. JEDNOTE, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vesele in zadovoljne velikonočne praznike želim vsem cenjenim članom in članicam Jednote!

JOSIP SITAR

gl. predsednik K. S. K. J.

Vesele in srečne velikonočne praznike želim vsemu cenj. članstvu Jednote, ter znanecem in prijateljem.

JOSIP ZALAR

gl. tajnik K. S. K. J.

NAZNANILO ASEMENTA 4-23, ZA MESEC APRIL 1923.

Imena umrlih članov in članic.

Zaporedna številka 22.

2002 FRANK LIKOVICH, star 58 let, član dr. Vit. sv. Florijana 44, So. Chicago, Ill., umrl 10. febr. 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 5. decembra 1897. R. 50.

23.

1631 JOSEPH LOKAR, star 52 let, član dr. sv. Petra 30, Calumet, Mich., umrl 23. febr. 1923. Vzrok smrti: Ponesrečen pri delu v rudniku. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 23. avgusta 1896. R. 45.

24.

18974 JANKO BRAJKOVIČ, star 47 let, član dr. sv. Petra in Pavla 91, Rankin, Pa., umrl 6. febr. 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 9. februarja 1913. R. 38.

25.

8228 MATIJA LAVRIČ, star 57 let, član dr. sv. Antona Pad. 87, Joliet, Ill., umrl 24 febr. 1923. Vzrok smrti: Jeterna bolezen. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 23. maja 1905. R. 49.

26.

902 JOHN DRASLER, star 61 let, član dr. sv. Jožefa 12, Forest City, Pa., umrl 6. marca 1923. Vzrok smrti: Rak na želodcu. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 15. aprila 1896. R. 49.

27.

5193 MICHAEL TURK, star 58 let, član dr. sv. Janeza Krstnika 14, Butte, Montana, umrl 19. febr. 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 11. marca 1903. R. 50.

28.

8781 NIKOLAJ SEVERIN, star 35 let, član dr. sv. Janeza Krstnika 20, Ironwood, Mich., umrl 26. febr. 1923. Vzrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 26. sept. 1905. R. 28.

29.

8730 JOSEPH ŽUNIČ, star 36 let, član dr. Marije Device 33, Pittsburgh, Pa., umrl 2. marca 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 18. sept. 1905. R. 28.

30.

1828 JOHN SKALLA, star 74 let, član dr. sv. Jožefa 39, Riggs, Iowa, umrl 16. februarja 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 27. februarja 1897. R. 55.

31.

10772 FRANK MIHELIC, star 42 let, član dr. s. Srea Jezusovega 54, Chisholm, Minn., umrl 1. marca 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 21. dec. 1906. R. 35.

32.

2849 JERRY MAROLT, star 59 let, član dr. sv. Jožefa 56, Leadville, Colo., umrl 19. febr. 1923. Vzrok smrti: Izkrvavljenje možgan. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 8. junija 1901. R. 51.

33.

1382 BARBARA POZEK, stara 59 let, članica dr. Marije Čistega Spočetja 80, So. Chicago, Ill., umrla 9. marca 1923. Vzrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovana za \$500.00. stopila k Jednoti 1. januarja 1901. R. 52.

34.

15028 ANTON RUSS, star 55 let, član dr. Friderik Baraga 93, Chisholm, Minn., umrl 2. marca 1923. Vzrok smrti: Rak na jetrih. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jed-

noti 21. junija 1909. R. 47.

35.

21242 JOSEPH BOSILJEVAC, star 47 let, član dr. sv. Mihaela 163, Pittsburgh, Pa., umrl 22. febr. 1923. Vzrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 14. novembra 1915. R. 40.

36.

12490 MATH KOSTAINSEK, star 43 let, član dr. sv. Jožefa 16, Virginia, Minn., umrl 11. febr. 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 20. novembra 1907. R. 35.

37.

2467 FRANK KOVAČ, star 65 let, član dr. sv. Cirila in Metoda 59, Eveleth, Minn., umrl 24. febr. 1923. Vzrok smrti: Pljučnica. Zavarovan za \$1000.00. Pristopil k Jednoti 2. marca 1901. R. 55.

38.

5286 KRISTINA ČELIK, stara 47 let, članica dr. sv. Alojzija 83, Fleming, Kans., umrla 13. febr. 1923. Vzrok smrti: Influenca. Zavarovana za \$1000.00. Pristopila k Jednoti 13. maja 1912. R. 36.

Imena poškodovanih in operiranih članov in članic.

30.

4519 MARLJA KOPAČ, članica dr. sv. Jožefa 21, Federal, Pa., operirana 5. februarja 1923. Opravičena do podpore \$50.00.

31.

8310 JOHN GREGORČIČ, član dr. sv. Barbare 23, Bridgeport, Ohio, poškodovan 16. jan. 1923, opravičen do podpore \$500.00 za izgubo obeh nog.

32.

1661 MICHAEL SUNICH, član dr. sv. Petra 30, Calumet, Michigan, operiran 4. febr. 1923. Opravičen do podpore \$50.00.

33.

14074 IVAN ČOVRAK, član dr. sv. Petra in Pavla 89, Etna, Pa., operiran 1. febr. 1923. Opravičen do podpore \$50.

34.

4974 FRANČIŠKA KUMAR, članica dr. sv. Roka 113, Denver, Colo., operirana 9. febr. 1923. Opravičena do podpore \$50.00.

35.

9894 FRANCES CELESNIK, članica dr. sv. Ane 127, Waukegan, Ill., operirana 10. mar. 1923. Opravičena do podpore \$50.00.

MLADINSKI ODDELEK.

151.

1606 FRANCES RIHTARŠIČ, stara 8 let, 11 mesecev in 18 dni, članica dr. sv. Jožefa 41, Pittsburgh, Pa., umrla 13. febr. 1923. Vzrok smrti: Srčna bolezen. Pristopila 14. okt. 1916. Bila je članica 6 let, 3 mesece in 29 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 9 let. Opravičena do podpore \$240.00, kateri znesek je bil nakazan 6. marca 1923.

152.

8432 MARGARET GERANT, stara 3 leta, 7 mesecev in 22 dni, članica dr. sv. Alojzija 83, Fleming, Kans., umrla 16. febr. 1923. Vzrok smrti: želodčna bolezen. Pristopila 3. sept. 1922. Bila je članica 5 mesecev in 13 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 4 leta. Opravičena do podpore \$24.00, kateri znesek je bil nakazan 6. marca 1923.

153.

6477 FRANCES PETKOVŠEK, stara 4 leta, 5 mesecev in 14 dni, članica dr. sv. Ane 127, Waukegan, Ill., umrla 26. febr. 1923. Vzrok smrti: Obistna bolezen. Pristopila 27. maja 1920. Bila je članica 2 leta, 8 mesecev in 29 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 5 let. Opravičena do podpore \$48.00, kateri znesek je bil nakazan 21. marca 1923.

154.

2803 JOHN SAINICH, star 13 let, 3 mesece in 6 dni, član dr. sv. Petra in Pavla 38, Kansas City, Kans., umrl 9. marca 1923. Vzrok smrti: Encephalitis. Pristopil 16. avgusta 1917. Bil je član 5 let, 6 mesecev in 23 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 14 let. Opravičen do podpore \$450.00, kateri znesek je bil nakazan 23. mar. 1923. Josip Zalar, gl. tajnik.

POPRAVEK.

Neljuba tiskovna pomota se je vrnila pri novopristopilih članih, katerih imena so bila priobčena v 11. številki Jednotinega Glasila z dne 14. t. m. K dr. sv. Jožefa 41, K. S. K. Jednote pristopili član Anton Sadar, certif. št. 24406, je zavarovan za \$1000.00 in ne za \$500.00, kakor je bilo poročano v Glasilu.

Josip Zalar, gl. tajnik.

4 leta v ruskem ujetništvu

(Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.)

(Nadajevanje.)

Vrnitev v selo Bogohranimov. Razni doživljaji. V novi službi.

Potovanje po ozemlju donskih kozakov mi je vedno bolj in bolj ugajalo. Čez dan sem potoval, ponoči pa prenočeval pri uljudnih kozakih.

Neko jutro ko sem vstal, sem se po navadi odpravil na pot proti Urjupini, do katere sem imel še nekako 18 vrst (kilometrov); naenkrat zaslišim grmenje topov. — Kaj pa je to? Danes se pa strelja kar s kanoni; mora biti pa že vnovič boj med kozaki in boljševiki? — Streljanje se je čulo v smeri proti Urjupini, vsled česar sem sklepal, da se boj gotovo

ondi bije, ali pa celo v mestu samem? Zatem sem pričel razmišljati, ali naj grem v Urjupino, ali ne? V bojni metož me sicer ni veselilo dosti; vendar sem sklenil potovati še nekaj časa naprej, bom pa iz daljave opazoval, kaj bo. Če začujem žvižgajoče kroglice bolj od blizu, potem se že umaknem pravočasno v stran.

Ko stopam nekaj časa po cesti, srečam starega kozaka na konju; voščim mu dobro jutro in ga vprašam, kje se vendar vrši boj? Kozak mi pojasni, da se bijejo v Aloksikovem, na prvi železniški postaji od Urjupina.

— Kaj pa v Urjupini, — ga vprašujem dalje. — Urjupina je še v rokah boljševikov, pa mislim, da ne bo dolgo, ker naši napenjajo vse sile, da pade Urjupina morda še danes v ro-

ke donskih kozakov. — Tako mi je odgovoril oni kozak; poleg tega me je tudi vprašal, kdo sem in kam grem, kar sem mu uljudno pojasnil, pokazavši mu svojo vojaško legitimacijo.

— Dobro, dobro. Ako se podvizaš, prideš lahko še pred bojem v Urjupino, ter tam čez most reke Kapjor, — mi veli stari kozak in odjaha dalje, jaz pa naglo v smeri proti Urjupini, kamor sem dospel že opoldne. Dospel v mesto, sem opazil na ulicah zelo malo ljudi; tu in tam kako osebo; menda so že vsi zbežali iz mesta? Pa tudi boljševiški vojniki so tekali preplašeni sem in tja, kar jih je še bilo; bili so v vidnem strahu pred kozaki; saj se že bijejo z boljševiki v Aloksikovem, od koder se čuje streljanje.

Ker se mi še ni zdelo tako nevarno glede napada, sem šel k sorodnici mojega bivšega gospodarja iz Bogohranimov, kjer sem si naročil malo kosila. Med kosilom mi ženska pripoveduje o bojih, ki so se vršili v Urjupini in okolici. Tarnala je s strahom, kaj bo treba še doživeti vsled neprestanih bojev.

Ko sem bil s kosilom gotov, oprtal sem svojo potno torbo, se poslovil in naglo odšel po ulicah, da čimprej pridem čez reko Kapjor in ne zabredem morda v kake sitnosti. — Streljanje je bilo čuti vedno bolj in bolj bližje, kot slišno znamenje, da bodo kozaki kmalu v Urjupini. To me je oplašilo, da sem hitel iz mesta kar sem mogel. Prisedši do označene reke jo zavijem čez most, kjer je stala močna boljševiška straza s "pulemjami" (strojnimi puškami). Vojaki me ustavijo, da ne smem naprej; še le po daljšem presledku ko sem se jim legitimiral ter vse povedal, kam sem namenjen, so me izpustili.

Lahko si mislite, s kakim veseljem sem jo smuknil mimo že za strel nastavljenih pušk? — Tu ne bo prijetno, če prično te železne "žabe" regljati, — si mislim. Fant, kar nazaj jo odkuri, na varno. —

In res sem jo srečno primahal na neko samotno višino izven mesta, kjer se mi je mudil lep razgled. Vsled zbežanosti in utrujenosti sem legel v senco, da se odpočijem; pa ne za dolgo. Bal sem se, da me kdo ne opazi, ali celo smatra za špijona; torej sem zopet pobral svoja šila in kopita, pa — hajd naprej proti selu Bogohranimov; ker me je pa že noč prehitela, sem prenočeval v selu Polkovnski, pri kozakih. Drugi dan, popoldne, — bila je ravno nedelja, — sem dospel v že znano mi selo Bogohranimov. Ko so me stari znanci (mužiki) zagledali, je nastalo splošno povpraševanje čemu nisem odpotoval v staro domovino in zakaj sem se vrnil nazaj, kje sem hodil itd., tako, da nisem mogel vsem odgovorjati sproti sredi vasi med ono

gnečo. Nato je prišel tudi moj bivši gospodar Nazar. Prvo, kar sem ga vprašal je bilo to, če ima kako pismo zame, bodisi iz Slovenije, ali iz Amerike; povedal sem mu tudi, da sem prišel baš zaradi tega nazaj v to vas. In res, imel sem srečo. Gospodar mi je izročil tri dopisnice ko sem šel z njim v hišo; poleg tega mi je še postregel s čajem. Dvoje dopisnic, pisanih še leta 1917. je dopelo zame iz stare domovine, ena pa iz Amerike. Dolgo so torej romale do cilja.

Med tem, ko sem pil čaj so vedno prihajali radovedni sosede v hišo ter me izpraševali tu in ono, kaj sem na potovanju doživel? Pri tem so me tudi začeli vabiti k njim v službo; teh ponudb je bilo več; jaz pa nisem nobenemu obljubil, tudi bivšemu gospodarju Nazaru ne, ker sem že naprej imel narejen načrt h komu pojdem, če ostanem v tej vasi.

Kmalu zatem stopi v hišo Peter Mihajlovič, ugleden in pošten mož, kakoršnih je malo, ter me povabi naj pridem še k njemu v vas, da se kaj pomeniva o mojih zadnjih doživljajih. Obljubil sem mu, da pridem še danes, kar sem tudi v resnici storil proti večeru. Čemu me je tako vabil, sem vedel že vnaprej. In res se nisem motil. Mož me je pričel takoj prositi, da naj stopim takoj k njemu v službo. Ker je bil P. Mihajlovič v resnici dobra duša, sem mu takoj obljubil, saj sem ta načrt že tudi sam prej sklenil. Poznal sem tega moža dolgo časa in želel pri njem delati, kar mi tedaj ni bilo mogoče, ker nisem bil tako prost; zdaj je pa vse drugače in najlepša prilika. Pogodila sva se in jaz sem ostal pri Mihajloviču.

Družina mojega novega gospodarja je štela pet članov: gospodarja Petra, njegovo ženo Aleksandro, sina Andreja, mlajšega gospodarja, njegovo ženo Pelagijo in njenega 5-letnega sinčka Gregorija. Vsi so bili zame tako dobri, da nisem pri tej hiši trpel nobene pomanjkanja; zato sem sklenil tukaj ostati dokler ne pride težko pričakovani trenutek ločitve, ko se poslovim od Rusov in se napotim v rojstno domovino. — Toda kdaj bo nastopila ona srečna ura? Položaj na Ruskem se vedno slabša vsled ponovnega bratomornega klanja o čemur bom prihodnjič bolj na obširno poročal.

(Dalje sledi.)

NAZNANILO IN PRIPO-ROČILO

Cenj. občinstvu v Jolietu in okolici naznanjava, da sva od prila novo

trgovino z grocerijo.

ter z vsem, v to vrsto spadajo čim blagom. Prodajava blago po najnižjih cenah. Potrebna točna

Se Vam toplo priporočava

Goobitch & Golik

Cor. Hickory & Marble St.

Telefo. 1555 Joliet Ill

Vesele velikonočne praznike

Podpisana banka želi tem potom vsem svojim odjemalcem in prijateljem vesele in srečne velikonočne praznike. Želimo, da bi vam krasni pomladanski in poletni meseci vsakemu posamezniku potekli v dobrem zdravju, blagostanju in sreči.

Če vam moremo biti še kdaj na uslugo se vam priporočamo, da se obrnete na našo banko. Pri nas vas bomo vsak čas uljudno sprejeli in vedno skušali postreči v popolno zadovoljnost; zaradi tega se priporočamo Vaši cenj. naklonjenosti še v bodoče.

FIRST NATIONAL BANK

JOLIET, ILLINOIS.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

— **Umril je 2. marca** popoldne starosta duhovnikov ljubljanske škofije, zlatomašnik Karel Klinar, vpokojeni eks-pozit, bivajoč zadnji čas v Ribnici. Pokojni je bil rojen 4. nov. 1836 v Trzinu, v mašnika posvečen l. 1863. Letos bi bil torej obhajal biserni jubilej mašništva, a ga je smrt po dvanajsetih letih prehitela. Služboval je kot kaplan na Jesenicah in v Košani, nato je bil 6 let kurat v Šturiji na Vipavskem. Huda vročinska bolezen z občutnimi posledicami ga je prisilila, da je moral zgodaj v pokoj — brez pokoja. Opravljal je namreč službo duhovnega oskrbnika v božjepotni cerkvi pri Novi Stifiti — skoraj 40 let. Kot mož umetniškega okusa je zelo skrbel za lepoto hiše božje. Bil je tudi glasbeno nadarjen ter se je z godbo pečal do zadnjega, dasi mu je bil vid in sluh docela opešal. Na harmoniji je igral še v sredo popoldne. Kot komponist-samouk se je proslavil z znano pesmijo "Le enkrat bi videl." R. I. P.

— **Bridka izguba** je doletela g. dvornega svetnika Franca Šukljeja in vsa rodobno njegovo. Umrila je namreč dne 2. marca na gradu Kamen njegova soproga gospa Roza Šuklje iz znane novomeške ugledne rodobne Rosinove, s katero je ta odlični naš politik živel 50 let v vzornem in nadvse srečnem ter harmoničnem zakonu. Bila je plemenita dama, vzornata in najzvestejša opora svojemu možu v bojih življenja. Pogreb rajnice, ki je dosegla visoko starost 75 let se je vršil dne 4. marca na pokopališču v Smihelu. Dvornemu svetniku in vsej njegovi rodobini naše globoko sožalje, pokojni gospej pa blag spomin!

— **Smrtna kosa.**—V Celju je umrl faktor zvezne tiskarne g. Edvard Rudolf. — Istotam je umrla soproga mestnega organista in lastnika orglarske šole v Celju ga. Jospina Bervar. — V Mariboru je umrla gospa Barbara Trampuš, roj. Landergott. — V Sošanju je umrla znana gostilničarka gospa Marija Tajnik. — V Dolu pri Slatini je umrla vdova Jožefa Kovačič, ki je dala usmiljenim sestram štiri hčere. — V Ljutomeru je umrla Ana Erjavec, ki je mnogo let skrbno in vestno vodila gospodinjstvo v dijaškem semenišču v Mariboru. — Dne 7. febr. je umrl v Ljubljani po vsej Sloveniji znani gostilničar Peter Krisch, dolgoletni restavrator pri Ferlineu, sedaj lastnik vinotoča v lastni hiši v Gledališki ulici. Pokojnik je bil na glasu kot eden najboljših solidnih gostilničarjev. Rodom kočevski Nemeč je vzgojil svojo družino v nemškem duhu, sam pa se ni nikdar vmeševal ne v narodne ne v politične spore. N. p. v mi

— **V Metliki** je umrl v visoki starosti 85 let gospod Franc Jutraš, posestnik in bivši večletni mestni župan. Ranjki je bil eden najstarejših meščanov, vsestransko spoštovan in priljubljen. Bodi mu lahka domača gruda!

— **Umril je v Obrežu** pri Središču tamkajšnji mnogoletni župan Ivan Raušl.

— **Pokreb umrlega kaplana** g. Andreja Kajdiča v Smartnem pri Kranju je dokazal, kako so ga vsi njegovi sošolci in tovariši ljubili in kako ga je ljudstvo spoštovalo. Na zadnji poti ga je spremljala šolska mladina pod vodstvom učiteljskega, Orli in Orlič, 28 duhovnikov in mnogo ljudstva. Pevski zbor mu je zapel lepe nagrobnice. V cerkvi je govoril sošolec pokojnega g. dr. Fabijan, na grobu pa se je v ganljivih

besedah poslovil od drugega dolgoletnega prijatelja gosp. kaplana Janez Sadar. Have, anima pia!

DR. IV. TAVČARJU V SPOMIN.

Zapisal Andrej Kalan. Na št. peterskem predmestju pri "Avstrijskem cesarju" sva se prvokrat sestala in seznanila z Ivanom Tavčarjem; on je bil tedaj enoletni prostovoljec. Zvedeli smo dijaki, da tja zahaja pesnik in pisatelj Franc Levstik in da ima tam ob vrtnem zidu brajdo divje trte, katero obrezuje, razpeljava in neguje z večjo skrbjo in ljubeznijo, nego najgorečnejši vinogradnik svoje trtje. Gorje mu, ako je Levstik koga zasačil, ki se je nepoklican bližal temu njegovemu svetišču. Po vsem dvorišču je zavnel njegov krik in trdo je zacepetala njegova peta.

Ob tej brajdi sva se spoznala rojaka iz loškega pogorja. Od tedaj sem ga redko videl, najina pota v življenju so se ločila; srečala sva se šele v politiki, v deželnem zboru kranjskem kot politična nasprotnika. Mnogokatero bojno kopje sva vihtela drug drugemu bodisi v Estih, bodisi v deželni zbornici, a strupenih plinov nisva pozabila. V polemiki z njim me je vedno spremljala osebna simpatija do njega, in čutil sem, da se je isto godilo tudi v njegovi duši. Večkrat sva po kakem ojemnem medsebojnem nastopu v zbornici na stari strelišču sešla v bifeju, pili čašo vina in prijateljski nagovarjali in kritikovala debato.

V zadnji seji vsakokratnega zvečanja deželnega zbora je dr. Tavčar, ko je sluga razdelil predlancem dnevnice, prišel k meni ter mi vročil del dnevnice, rekoč: "To je za vaše študente, samo prosim, da tega nikjer ne objavite." To se je prigodilo leto za letom ob raznih prilikah, ko je dr. Tavčar živel še prav v skromnih gmotnih razmerah. Mož, ki je imel v svojem ponosu rad, da so o njem govorili in ki mu želja po častnem imenu ni bila tuja, se je kar se tiče dobrodelnosti držal svetopisemskih besed, da raj levice ne ve, kar daje desnica. In ko sem se o tem razgovarjal s pokojnim Jeranom dejal mi je: "Boste videli, da se bo Bog na Tavčarja ozrl skozi veliko okno." Meni pa so zvene na uho psalmistove besede: Blagor mu, ki se ozira na potrebnega in siromaka; ob hudem dnevu ga bo otel Gospod. ... Gospod mu bo donesl pomoč na ležišču njegovih bolečin.

Dr. Tavčar se je rad zlasti v poznejših letih razgovarjal o verskih življenjskih problemih včasih šaljivo, često pa tudi resno. Najbolj ga je bolelo, — tako mi je pripovedoval — ako so mu očitali, da je brezverec. "Da sem slab kristjan, kakor jih je veliko drugih, ki ne spolnujejo svojih verskih dolžnosti, to rad priznam, celo brez vere pa nisem bil nikoli v svojem življenju." Na njegovo pesniško naravo je silno vplivala cerkvena liturgija s svojim sijajem. Pontifikalna polnočnica v stolnici ljubljanski ga je čestokrat privabila v cerkev. Ko smo spremljali škofa okrog cerkve, opazil sem ga večkrat slonečega ob stebrih kake stranske kapele.

V kaki smeri so se snovali najini razgovori o verskih problemih, kaže posebno značilno nastopno dejstvo: Bilo je pred kakimi 25 leti, ko sva se sešla z dr. Tavčarjem v klubo vi sobi. Bila sva sama; mudi go sva govorila o veri, o cer-

kvi in dr. Tavčar se mi je zdel ta dan nenavadno resen. Začudim se, ko mi nenadoma reče:

"Prijatelj, kadar bi zvedeli, da sem jaz nevarno bolan, prosim vas, poskrbite, da umrjem kot kristjan." In segla sva si v roke, molče sva se poslovila, oči pa so se nama zalesketale v solzah.

Leta 1921, ko je pričel dr. Tavčar huje bolehati, pride nekega dne k meni trnovski župnik Finžgar, rekoč: Bil sem po opravkih pri županu dr. Tavčarju na magistratu ki mi je rekel, da imata vidva med seboj baje neki dogovor in bi rad, da se pri njem oglašim.

"Prijatelj, z menoj ni nič prida," mi reče ko vstopim v njegovo pisarno, "zdravniki me sicer tolažijo, seveda saj me morajo, toda jaz sam najbolje čutim svojo bolezen in vem, da je neozdravljiva. — Ali se še spominjate najinega dogovora na starem strelišču? Sedaj je čas, da se dogovor izvrši."

Vse je bilo dogovorjeno in dne 13. decembra je prišel v kapelico Marije Pomočnice v Marijanišču, kjer sem ga obhajal in mu za zahvalno molitev položil na klop Baragovo knjigo "Zlata jabolka", katero je hotel imeti tudi vselej na tlopi, kadar se je vdeležil kot župan in patron trnovske župnije svetkovarja sv. Janeza Krstitelja. — In po istem potu je prišel še v goste v našo kavelo, dokler ga ni bolezen prišla priklopiti na posteljo.

Umril je miren in vdan v vojo božjo; skristaliziran in očiščen po trpljenju, ki je je voino nosil počiva v miru.

Ko sem danes s trudno roko težkim srcem vsul lopatice rasti na pokojnikovo rakev, bi mi je v mislih, kako iskreno je dr. Tavčar ljubil domačo grudo, svoj narod in kako je po svojem prepričanju delal zanj. Ta gruda, pristno krščanska, a je čevala kot svoj košček, se ni vtopil v valovih življenja ter da je po mnogih zmolah in prevarah prijadral v airen pristan svojega Boga in voje cerkve.

Narodni naprednjaki pokojnika proslavljajo kot svojega političnega voditelja, tega jim nizmamo, a k Bogu se dvigajočega reklamiramo tudi zase, torej za ves slovenski narod, ki bo vsikdar s ponosom prišteval dr. Ivana Tavčarja v vrsto svojih izrednih, velikih mož.

Tam, kjer se dviga sivi Bleščakor velikanskoozračna cerkev, tam kjer se tik njega opiri mali Koprivnik s svojo celblodovi grbi podobno golivavo in se Mladi vrh in Stari vrh naslanjata nanj z ostro zažitimi vrhovi; tam kjer bo vedno spomladni cvetela "Posavčeva češnja" in je eni rodila svoj sad "Šarevčeva sliva", tam v občem pogorju na prijaznem visokem, kjer je najrajši bivala tvoja vstvarjajoča duša, tam si izvolil, da počiva tudi tvoje truplo pod znamenjem križa, v senci vedno zelenih smrek.

Ob Tvojem grobu pa Ti bo kos prepeval svoje jutranjice in taščica-šmarnica Ti bo skrivnostno drobila svoje večernice; nad Teboj pa bo krilil plavinski orel ob vročem solncu in v okrog po livadah in pogorjih bo jekal zdaj v milem vetriču, zdaj v divjem viharju odmev Avguštinovih besed: Nemirno je človeško srce, dokler ni našlo svojega miru v Bogu.

Akti "Visoške Kronike" so se pomnožili z novim, dragocehim folijantom.

Če si dober napram drugim, si najboljši samemu sebi.

— **Umor v Jarenini.** V Jarenini sta bili v noči od 21. na 22. februarja 1923 na grozen način umorjeni posestnici Marija in Terezija Veingerl v Jarenini. Morilec je ženskam s kammom pretolkel lobanji. Koliko je morilec uropal, se ni moglo ugotoviti.

— **Hrastnik.** V noči od 1. na 2. mar. se je ponesrečil v rovu pri delu rudar Hrašnan ter je 2. zjutraj umrl. Bil je miren in skrben oče. Zapuščena žena in tri male otroke. R. I. P.

— **Smrtna posledica pretepa.** Rudarji Jože Perko, Jožef Juvan in Jakob Gričar so se 28. januarja letos v Lokah stepili. Med pretepom je bil ubit France Dolinšek. Ugotoviti ni bilo mogoče, kdo ga je ubil. Obsojeni so bili Perko na 8, Juvan in Gričar pa vsaki na 7 mesecev težke ječe.

— **Smrt dijega lovca.** V Lovišču pri Trenti je zasačil čuvaj Miha Oljelc ml. iz Kranjske gore 2 divja lovca. Med lovcem je nastal boj, katerega konec je bil ta, da je divji lovec Al. Mlekuš iz Boveca obležal ustreljen v nogo, ker je njegov tovariš Andrej Bertelj pobegnil ne da bi ga obvezal, je prvi izkrmavel in našli so ga mrtvega poleg ubite srne. Ojcelja je sodišče popolnoma oprostilo.

VAŽNO NAZNANILO SLOVENCEM.

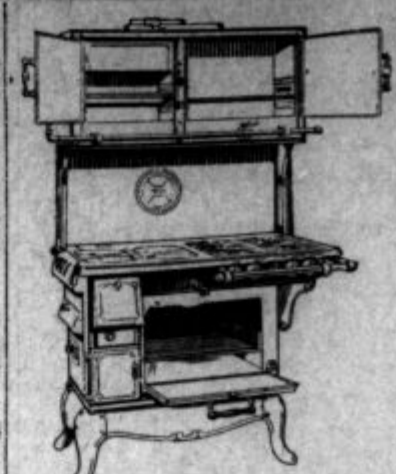
Ako kateri rojak želi začeti trgovino v cvetoči in največji slovenski farmerski naselbini, v Willard, Wisconsin — se mu mudi sedaj lepa prilika. V njem se lahko dobi poslopje, ki je jako pripravno za trgovino z mešanim blagom. Tu ne rabi blaga dovažati odjemalec na dom, vsled česar so pri vodstvu trgovine stroški jako mali v tej farmerski vasi.

Ako se noben Slovenec ne oglasi do 1. aprila t. l., potem bo poslopje oddano tujeroden.

Na Wilardu je tudi ogoden kraj za lesno trgovino in za trgovino z farmerskim orodjem.

Za natančno pojasnilo pišite na naslov:

Central Wisconsin Railway Co. Industrial Dept. Fairchild, Wis.

Prodajamo "Blue Enamel" ali pa tudi bele kuhinjske peči, vredne \$180.00. Posebna cena pri nas zdaj \$150. Imamo zalogo železnine vseh vrst.

Joliet Slovenian Sheet Metal Shop

Jos. M. Klemenčič, lastnik
1212 N. Broadway
Phone 1255-M Joliet, Ill.

RAZPRODAJA ČEVLJEV.

Mi smo kupili 122,000 parov U. S. vojaških Munson čevljev, velikost št. 5½ do 12; to je bila vsa zaloga nekega velikega pogodbenika, ki je oskrboval našo vlado z vojaškimi čevlji. Mi garantiramo, da so ti čevlji iz 100% usnja in zelo trpežni. Barve so: črne in ružjave (tan) z visokim jezikom ter nepremočni. Prvotna cena teh čevljev je bila \$6.00; ker smo jih pa kupili v toliki množini jih prodajamo posameznikom po \$2.95.

Posljite nam natančno številko čevljev; plačali jih boste, ko jih pismonoša Vam v hišo prinese, ali nam pošljite Money Order. Če Vam ne bodo čevlji po volji, Vam na zahtevno denar povrnemo. Pišite na: National Bay State Shoe Company, 256 Broadway, New York, N. Y.

PRISILJEVANJE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO je bilo 1. julija l. l. odprto

Pišite meni da Vam naredim pravilne in dobre prošnje. Če oseba ne pride povrnem denar. Ne odlašajte da ne bo kvota zopet izčrpana. MATIJA SKENDER javni notar za Ameriko in stari kraj 5227 Butler St. Pittsburgh, Pa.

SEVEROVA ZORAVILA VZORZUJEJO ZORAVJE V DRUŽINAH.

Za srbeči kožo rabite

SEVERA'S ESKO

Kritično mazilo

Priporočljivo za odpono pri zdravljenju srbečice in raznih kožnih bolezni.

CENA 50c

Vprašajte pri vašem lekarju

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

PRIPOROČILO.

Slovenski čevljar se priporoča rojakom v Jolietu, Ill., za popraviljanje čevljev vseh vrst. Delo garantirano. Cene zmjerne. Pridite in se prepričajte. Rojaki, podpirajte domačega obrtnika in sofarana!

ŠTEFAN MAROLT
402 Ruby St. Joliet, Ill.

Zastave, bandere, regalije in zlate znake za društva ter člane K. S. K. J.

EMIL BACHMAN izdeluje
2107 S. Hamlin Ave. Chicago, Ill.

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani toplo priporočam rojakom Slovincem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izbero čevljev za ženske; sprejemem tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM.
Slovenski trgovec.
817 East C. St. Pueblo, Colo.

BREZZIČNI TELEFON.

Imamo v zalogi Radio aparate za zabavo, s katerim strojem lahko ugrabite iz zraka zvoke godbe, koncertov, govore, brozjavne tržne cene, razne dnevne novice in še veliko drugih zanimivosti iz vseh delov Amerike:

Za pojasnila pišite na:
JOHN F. VESEL
Greenwood, Wis.

ODHOD IN PRIHOD.

Na pomlad in na poletje se največ potuje. Rojaki se vračajo v domovino, hodi-tjo tja na obisk in po opravkih.

V stari kraj:—Ako ste Vi med onimi, ki so namenjeni v stari kraj to pomlad, tedaj je v Vašo korist, da potujete "skozi" tvrdko **ZAKRAJSEK & ČEŠARK** v New Yorku, ki je znana po svoji točni in solidni postrežbi in katero Vam priporočajo oni številni rojaki, ki so do sedaj skozi njo potovali.

Iz starega kraja:—Po 1. juliju t. l. bo zopet prišlo 6426 Jugoslovancev v Ameriko. Ako ste Vi namenjeni dobiti kako osebo iz starega kraja, tedaj je najbolje, ako poverite vse posle, ki so s tem v zvezi, tvrdki **ZAKRAJSEK & ČEŠARK** v New Yorku. Ona Vam bo dala vse informacije, izdelala potrebne izjave, prodala karto, oziroma poslala denar za karto, ter bo nudila Vašemu petniku svojo pomoč ob prihodu v New York.

Pošiljanje denarja:—Tvrdka **ZAKRAJSEK & ČEŠARK** ima svoje lastne direktne zveze s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in je zato v stanu biti rojakom na službo pri pošiljanju denarja. Njene pošiljate pridejo točno na zadnjo pošto ter so izplačane hitro brez vsakega odbitka. Ne pozabite tega, kadar pošiljate denar v stari kraj.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na

SLOVENSKO BANKO

ZAKRAJSEK & ČEŠARK

70—9th Ave. New York, N. Y.

Lokalne vesti.

Cerkveni obredi in pobožnosti Velikega tedna.

Iz "Cerkvenega Glasnika" posnemamo sledeče:

"Veliki teden sveta katoliška cerkev stavi živo pred oči trpljenje Jezusovo, vse neskončno ponižanje Sina Božjega, da bi povihal grešnika. V cerkvenih obredih Velikega tedna se spominjamo velike ljubezni Zveličarjeve do nas in na Velikonono nedeljo njegove zmagane nad grehom v velikem čudežu Njegovoga častitljivega Vstajenja.—Kdor želi velikonočno praznike praznovati v pravem veselju in se v resnici veseliti v Gospodu kakor želi sv. Cerkev, ta naj ne pozabi na prelepe pobožnosti Velikega tedna.

V naši cerkvi sv. Jožefa se bodo vršili cerkveni obredi, kakor so zaukazani za Veliki teden in sicer:

Veliko sredo zvečer ob pol 8. uri bode pobožnost sv. križnega pota in blagoslov s Presv. Rešnjim Telesom.

Veliki četrtek bode sv. maša ob 8. uri in po sv. maši bode Sv. Rešnje Telo prenešeno v kapelo Marije Pomagaj, kjer bode shranjeno v tabernakelnu v javno čiščenje. Na Veliki četrtek zvečer ob pol 8. uri bode skupna pobožnost na čast Presv. Rešnjega Telesa.—Za okrašenje Božjega groba ste farani naprošeni, da darujete kak mali dar v ta namen. Naše častite šolske sestre imajo to stvar na skrbi, torej se glede tega obrnite nanje.

Veliki petek se prično obredi ob 8. uri. Po sv. maši bode Božji grob odkrit. Zvečer ob pol 8. uri bode molitev sv. Rožnega venca, pridiga in popevanje običajnih pesmi. Na ta dan naj vsak pravoveren kristjan, ako je more, pride v cerkev k čiščenju sv. križa, na katerem je viselo naše odrešenje — sam naš Odrešenik. Zlati stariši naj pripeljejo svoje ljubljene, nedelžne otroke v cerkev ter jim tako pokažejo z lepim zgledom svojo vero in svojo ljubezen do križanega Zveličarja in ko bodo otroci zrastle, se bodo še spominjali te poti v cerkvi na Veliki petek in spomin na to pobožnost bode obvaroval marsikateroga izmed njih greha in jih obrnil zvestim sv. veri, katero so prejeli od svojih starišev.

Veliko soboto se bode pričela služba božja ob 7. uri zjutraj; najpoprej blagoslovljenje ognja, potem Velikonono sveče, branje prerokovanj, blagoslovljenje krsne vode, litanije sv. cvetnikov in sv. maša.

Blagoslovljena voda bode ta dan razpostavljena pred cerkvenimi vratmi, da si jo lahko vsakdo vzame na dom.

Blagoslovljenje velikonočne gajnetja in drugih jedil bode Veliko soboto popoldne ob 3. uri in zvečer ob Vstajenju in sicer v cerkvi.

Na veliko soboto zvečer ob pol 8. uri bode praznovanje Vstajenja našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa s slovesno procesijo z Rešnjim Telesom po cerkvi in blagoslov z Najsvetejšim.

Na Velikonono nedeljo bodo sv. maše kakor običajno ob nedeljah: ob 6., 8., 9. in 10. uri.—Pri vseh sv. mašah se bo pobirala velikonočna kolekta za cerkev.

Veliko sredo, Veliki petek in Veliko soboto (do opoldne) je zapovedan post za vse vernike.

40 urna pobožnost. Pri naši cerkvi sv. Jožefa je že več let navada, da se pred praznikom farnega patrona sv. Jožefa prične lepa 40 urna pobožnost.

Kakor znano, je sv. Cerkev to lepo pobožnost uvedla že pred 389 leti; prva se je vršila

la l. 1534 v Milanu na Laškem. 40 urno čiščenje. Presv. Rešnjega Telesa se vrši v spomin na 40 urno dobo, ko je Jezus v Božjem grobu ležal predno je vstal od mrtvih.

Vse tri dni, dne 18. 19. in 20. marca je bila naša cerkev pri raznih pobožnostih vedno polna vernikov. Spovedovati, masevati in pridigati sta pomagala Rev. F. J. Ažbe, župnik iz Waukegana, Ill. in duh vodja K. S. K. J., ter prof. Rev. V. Šolar iz St. Bede's učilišča v Peru, Ill.

Osobito lep in ganljiv je bil slovesni zaključek te pobožnosti predzadnji terek zvečer, dne 20. t. m. s krasno pridigo, raznimi molitvami, latinskimi litanijami in procesijo v cerkvi. Pred krasno ozaljšanim oltarjem je tekmo pobožnosti dokaj lepo prepevalo nad 80 mašnih strežnikov krasne slovenske pesmi v počast Presv. Rešnjemu Telesu, procesije v cerkvi se je pa vdeležilo nad 200 beleblečenih deklic in dečkov z rožami v rokah, kar je naredilo na pričujoče vernike ganljiv vtis.

Za kinčanje oltarja in tako vzoren red šolske mladine pri procesiji gre vse priznanje čast. šolskim sestram, ki so v to svrhu žrtvovale toliko svojega časa. Priznanje pa tudi našemu neumorno delujočemu župniku Rev. J. Plevniku, ki vedno skrbi za čast božjo in dušni blagor svojih vernikov.

Pozor člani dr. sv. Jožefa št. 2. Kakor je bilo zadnjič sklenjeno, se vrši prihodnja redna mesečna seja v soboto dne 7. aprila zvečer ob pol 8. uri v stari šoli. Cenj. člane opozarjamo na tozadevno današnje naznanilo društvenega tajnika.

Novo slovensko podjetje. Te dni bo otvoril svojo krojačnico na 209 Jackson St. (v bivši prodajalni Mr. A. Golobčiča), znani krojaški mojster George Požek. To bo edini slovenski krojač v neposredni bližini naše slovenske cerkve. Zelimu mu na novem prostoru mnogo uspeha. Rojaki podpirajte svoje domače podjetnike!

Kukukluksovcv v Jolietu. V št. 2 z 25. t. m. priobčenem tedniku "Tolerance" je na 3. strani priobčenih deset imen, ozir. članov te zloglasne tajne družbe, živčih v Jolietu. Na čelu tega seznama se zrcali ime našega sedanjega — župana, nekega sodniškega klerka, blagajnika neke banke, lekarinarja, in drugih. Župan je takoj drugi dan objavil v lokalnem angleškem listu, da ne spada h kukluksovcem; tako trdijo tudi ostali. Naj jim torej že človek verjame, ali ne. Drugi teden bodo priobčena še ostala imena jolietških Kukukluksovcv. Menda kakega slovenskega K. K. K. ne bo med njimi!

Iz urada Katoliških Borštarnic sv. Ane, št. 534, Joliet, Ill. Na zadnji seji so bile izvoljene za leto 1923 sledeče uradnice: Predsednica Marija Culik; podpredsednica Katarina Rogina; tajnica Mayme Flajnik; zapisničarka Anna Bolte; blagajničarka Marija Mahkovec. Nadzornice: Marie Culik, Elizabeth Tezak, Anna Kuzma; maršalki: Frances Tezak in Katarina Videc; vratarici: Ana Agnich in Anna Bukovitz; duhovni vodja: Rev. John Plevnik; zdravnik: Dr. Stephen.

In ob enem opominjam vse članice, da bi kar najbolj mogoče točno plačevale assessment, zato ker je bilo sklenjeno na zadnji seji, da katere članica dolguje dva meseca, da bode suspendana.

S sosestrskim pozdravom, **Anna Bolte,** društvena zapisničarka. (Advertisement.)

Društvo sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da se vrši prihodnja seja, dne 8. aprila točno ob 2. P. M. v običajnih prostorih. Na tej seji bo prečitano finančno poročilo za prvo četrtletje; zato prosim vse članice, da se te seje v mnogobrojnem številu vdeležite. Pridite, da boste sami čuli, kako obstoji naše društvo v finančnem oziru. Poleg tega imamo še več drugih važnih točk na dnevnem redu.

Glede plačevanja assessmentov na seji vas dragi bratje in sestre opozarjam na sledeče: Nekateri pošiljajo svoje otroke z assessmentom; zopet kak drugi prinese assessment kar za deset članov (več vplačilnih knjižic); vse te prosim da naj pridejo v društveno dvorano že ob 1. uri popoldne, ali pa še prej, da se zadevo uredi; ne dohajajte z večjimi vplačili šele potem ko je seja že otvorjena; to zadržuje vse!

Pri tej priliki še opominjam dotične, ki dolgujejo že za dva ali tri mesece, da naj ases. kmalu poravnajo, če ne, bodo suspendani, ker tako je bilo od članstva sklenjeno na zadnji seji. Znano vam je, če je član suspendan, da izgubi v tem času pravico do podpore pri društvu in Jednoti. Jaz mislim, da nimate sedaj nobenega držka glede rednega plačevanja ases., ker imamo boljše čase glede dela. Pomnite veliko vrednost podpornega društva za vsakega člana (ico), zaradi tega se držite pravil in reda.

Dalje vas prosim, da bi marljivo agitirali za pridobitev novega članstva, ker sedaj je lepa prilika povodom velike Jednotine kampanje. Za ta čas je pri našem društvu prosta pristopnina za društvo. Pripeljite vsak po enega novega kandidata, pa nas bo takoj 400 članov (ice) skupaj, da bomo lahko poslali štiri delegate na prihodnjo konvencijo.

Pri predlaganju novih članov (ice) dobro premislite, je li dotičnik sposoben za sprejem v društvo, ali ne, in ni treba še le potem nasprotovati. Vsakdo ima pravico za sprejem novega člana na seji glasovati, ali pa nasprotno.

K sklepu želim vsemu članstvu našega društva in K. S. K. J. vesele, srečne in zadovoljne velikonočne praznike.

S sobratskim pozdravom, **Matt Brozenič,** tajnik.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim srcem naznanjamo vsem znancem in prijateljem žalostno vest, da je naša ljubljena in skrbna mama

Mrs. Barbara Požek umrla dne 9. marca t. l. ob 12:30 popoldne previdena s svetimi zakramenti za umirajočje v 58 letu njene starosti. Pokojnica je bila rojena v fari Podzemelj blizu Metlike na Belokranjskem; tukaj v Ameriki (v So. Chgu) je živela 32 let; spadala je več let k dr. Mar. Č. Spoč. št. 80, K. S. K. J. in dr. sv. Ane, odsj. 457 N. H. Z.

Iskrena hvala cenj. članicam obeh društev, ker so svojo drago sestro sprejeme v tolikem številu k zadnjemu počitku. Pogreb se je vršil 13. marca iz hiše žalosti v slovensko cerkev sv. Jurija, od tam pa na St. Mary's pokopališče.

Dalje izrekamo srčno zahvalo vsem našim bližnjim sosedom in sosedam za pomoč in tolažbo v dneh te velike preiskušnje; ki so je prišli v tolikem številu kropiti na mrtvaškem odru. Hvala družini Mrs. Lillian Pozek in Josephine Leberg, Mrs. B. Stegner.

Hvala tudi vsem drugim darovalcem krasnih vencev in rož. Zahvaljujemo se tudi našemu g. župniku Rev. Winklerju za opravljene ganljive mrtvaške obrede. Hvala vsem za obisk v njeni bolezn, za izraz sočutja in spremstvo pri pogrebu.

Pokojnica zupašča v Ameriki štiri sinove; najstarejši je star 33 let, najmlajši pa 21 let. V starem kraju ima eno sestro, Jolietu, Ill. več bližnjih sorodnikov tu v So. Chgu pa sorodnike, družine Andrej Požek. — Še enkrat vsem skupaj najlepša hvala! Pokojnica naj počiva v miru božjem in bodi ji lahka ameriška zemlja! Priporočam jo v molitev in blag spomin.

Draga mi pokojna mama: — — Nikjer za nas tolažbe ni! — — Pa sv. Križ nam govori: Da vid' mo v raju zopet se — Nad zvezdami!

Najbolj žalujoči mlajši sin **George Požek.** So. Chicago, Ill., 15. mar. 1923.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjam sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest o smrti našega ljubelega sinčka, oziroma brata

Edvard Kotar ki je v Gospodu zaspal, dne 12. marca 1923 v starosti šest let. V dolžnost si štejemo, da se zahvalimo botru in botri Mr. in Mrs. Ignac Novak za krasen venec; Mrs. Sophie Miklič za vso pomoč in postrežbo v bolezn in smrti našega nezabnega sinčka, oziroma brata; Mr. Antonu Zupančič in soprogi in njunem sinu Josipu za lep venec; Mr. in Mrs. Bartol Zaverl; Mr. in Mrs. Lovrenc Zelznikar, kakor tudi vsem drugim znancem za pomoč in tolažbo v naših žalostnih urah.

Zahvalimo se tudi našemu častitemu gosp. župniku Rev. F. M. Jevniku, kateri ga je prišel obiskat v bolezn kakor tudi za lep obred pri pogrebu. Presrčna zahvala še enkrat vsem. Ti pa, nezabni nam sinček in bratec spavaj sladko, in veseli se med kritalci v sv. nebesih in prosi Boga, da se enkrat za vedno združimo nad zvezdami!

Zalujoči ostali: **Lovrenc Kotar,** oče. **Rozi Kotar,** mati. **Lovrenc in Alojz,** brata. **Rozi,** sestra. Forest City, Pa., 22. mar. 1923.

BOMAČA ZDRAVILA

V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo ječmenovo kevo in importirana domača zdravila, katera priporoča Mgr. Knajp v knjigi **DOMAČI ZDRAVNIK** Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.

Prescription A.2851 je zelo slabe zdravilo zoper revmatizem in trganje. Pri vsaki steklenici je navodilo kako se rabi, steklenica \$1.35.

SEMENA. V zalogi imam najboljša in zanesljiva poljska, vrtna cvetlična semena in semena jedilnih dišav in zdravilnih zelišč.

Pišite po brezplačni cenik. **KRANJSKE KOSE** Kose z ričkom iz najboljšega jelka, 65, 70 in 75 centimetrov dolge\$1.75 6 kos z rički 9.00 Brusni kamen 0.30 Klepalno orodje 1.00

Suho grozdje in drugo. Muškatec, zelo sladko grozdje, baksa 25 funtov\$3.10 Malo črno grško grozdje, baksa 50 funtov 7.75 Brinjeve jagode, vreča 132 funtov 7.00 Navedeno blago pošiljam poštine prosto, samo pri grozdju ni Express vračunjen.

MATH. PEZDIR Box 772, City Hall, Sta. New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo prežalostno vest o smrti našega dragega očeta

John Drašler,

ki je preminul dne 6. marca v Collinwoodu, Ohio star 61 let.

Tem potom izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom in prijateljem, ki so nas med tem časom obiskali, bodisi v Clevelandu, ali v Forest City, Pa., ob času pogreba nepozabnega nam očeta.

Zahvaljujemo se iskreno družinam društvom in posameznikom za izraženo sožalje, podarjene vence in vdeležbo pri pogrebu.

Hvala cenj. društvu sv. Jožefa št. 12, K. S. K. Jednote, dr. Woodmen of the World št. 279 iz Forest City, Pa., dr. "Mir" št. 142 S. N. P. J., Cleveland, O. in pevskemu klubu "Zvon", v Forest City, Pa., ker mu je slednje zapelo nekaj žalostink.

Osobito lepo zahvalo izrekamo pa Mr. John Telbanu in njegovi družini v Forest City, Pa., za izkazano nam prijaznost; hvala gg. Frank Puchniku, Louis Osolinu in Johnny Ohernetu, v Forest City, Pa., ki so nosili rože. Lepa hvala Mr. Josip Zalarju star., in Mr. Jakob Beckerju z Clevelanda ker sta nas spremljala do Forest City, Pa. Osobito lepo hvalo izrekamo Mrs. Jos. Zalar iz Joliet, Ill., in Miss Mollie in Tillie Telban iz Stroudsburg, Pa., ker so prišle na pogreb.

Hvala za izraženo sožalje in darovane vence: Mr. in Mrs. Joseph Zalar, Joliet, Ill., Mr. in Mrs. Steve Vertin, Joliet, Ill., —dalje sledečim v Cleveland, Ohio: Mr. Anthony Zalar in družini; J. J. White in družini; Mr. Frank Susman in družini; Mr. Frank Belgan in družini; Mr. in Mrs. Becker in družini; Mr. Antonu Grdina; Mrs. John Grdina in družini; Miss Mary Sever; društvu "Mir" št. 142 S. N. P. J. Hvala sledečim v Forest City, Pa.: Mr. in Mrs. Anthony Drašler, Mrs. Anton Drašler, sinu in bjugovi soprogi; Mr. John Telban in družini; Mr. in Mrs. Dave Wilton, Mr. in Mrs. Joseph Rudolph in dr. Woodmen of the World št. 279.

Pokojnika priporočamo vsem v molitev in blag spomin. Lahka mu bodi ameriška gruda!

Zalujoči ostali: **Frank, John, Stanley,** sinovi. **Julia in Josephine,** hčere. Cleveland, Ohio, 20. marca 1923.

EMIL KISS, BANKIR

133 SECOND AVE. NEW YORK CITY.

Pošljite svoj dar za pirhe ali **VELIKO NOČ**

svojem v domovino takoj, da ne bo prekasno. Jaz pošiljam denar na vse kraje Jugoslavije po POSTI in BRZOJAVU. Sprejemam denar na uloge in plačam 4% obresti. Prodajem šifkarte za vse črte po originalnih cenah parobrodskih družb. Dopremam rojake iz kraja.

Pišite za informacije na **EMIL KISS, bankir, 133 Second Ave., New York, City.**

IMAM NA ZALOGI PRAVE

Lubasove harmonike

tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglašene, nemške ali kranjske, pa tudi chromatične z 12 basi; ter kovčke za harmonike. Nadalje imam v zalogi tudi prave

Starokrajske kose

kovane na roko, iz svetovnoznane tovarne **SENSEWERK-KRENHOF** iz Stajerskega, v dolžnosti od 25 do 33 inčev, kakor tudi klepalno orodje in brusilne kamne po sledečih cenah:

Posamezna kosa	\$1.50
Šest kos skupaj ali več po	\$1.25
Klepalno orodje, dvoje vrste, garnitura	\$1.00
BERGAMO brusilni kamni, dva kamna	\$0.40
Srpi za klepat	\$0.75

Pri teh cenah je všteta tudi že poština; z naročilom vred je poslati tudi denar vnaprej. Radi kos vprašajte rojake, ki so jih že naročili od mene.

ALOIS SKULJ, 323 Epsilon Place, Brooklyn, N. Y.

ROJAKOM IN ROJAKINJAM V CHICAGO

Za Velikonoč.

Naznanjamo, da smo prejeli raznovrstno oblačilno blago, kakor obleke za dečke, in sicer za prati od 98c do \$3.48. Obleke iz volnena kažimirja, za fante od 5 do 9 let, po \$6.25. Enaka obleka, toda velikost 8 do 16 let, ter 2 para hlač, po \$8.50. Bele obleke za deklice, kakor tudi iz Ginghama, po vsakovrstni ceni. Sploh imamo letos veliko reči, kar popred nisimo držali. Prodajamo pa veliko ceneje, ker bi radi veliko razprodali, popred ko se bo demno selili. Pridite se pripraviti. Vesele Velikononočne praznike vsem rojakom in rojakinjam želi

JOHN GOTTLIEB

PRVA SLOVENSKA TRGOVINA Z OBLAČILNEM BLAGOM V CHICAGO.

1821 W. 22nd St. Chicago, Ill.

RAZNE KRATKE VESTI.

— Dne 24. marca je v Denverju, Colo., umrl Samuel D. Nicholson, zvezni senator države Colorado v 64. letu svoje dobe. Pokojnik je bil izvoljen v senatsko zbornico l. 1920 na republikanskem tiketu; bil je lastnik več premogovnikov in je običajno živel v Leadville, Colo.

— V Moskvi na Ruskem so dne 26. t. m. boljševiski obsodili na smrt katol. nadškofa Zepiaka in gen. vikarja Budkijevica, ker sta lamsko leto nasprotovala proti zaplembi cerkvene lastnine, izvršeni po bolj, ševikih. Pet drugih katoliških duhovnikov je bilo obsojenih na 10 let ječ, 8 pa na 3 leta. Za nesrečne obsojence se bo zavzel sv. Oče ter skušal pri boljševiskih izposlovati pomilostitev.

— Dne 26. marca je umrla v Parizu sloveča gledališka igralka (tragedinja) Sara Bernhardt, stara 78 let. Pokojnica je veljala za najboljšo gledal. igralko, kar jih pomni svetovna zgodovina; na odrju je sodelovala celih 50 let. Pred 7 leti se je vsled padca na odrju ranila na nogi, vsled česar so ji morali nogo pri kolenu odrezati; zadnji čas je hodila z umetno narejeno nogo. Vedno mlada in oboževana Sara je bila vdova, poročena z nekim grškim igralcem; zapuščena enega sina Maurica; za njeno patriotično delo tekom vojne jo je francoska vlada odlikovala z redom častne legije. Pokopali jo bodo na državne stroške na malem otočku Belle Isle in sicer bo počivala v oni krasni rakvi, katero si je sama kupila že pred 30 leti in kojoj raketv je imela seboj tudi za časa njene-ga gostovanja v Ameriki. Pokojnica je bila katoliške vere in je umrla previdena s sv. zakramenti za umirajoče.

— Dne 21. t. m. je državni department v Washingtonu odobril načrt newyorških bankirjev, ki nameravajo kupiti, ozir. prodati za petdeset milijonov dolarjev nemških državnih certifikatov v svrhu izboljšanja sedanje nemške valute.

— Iz Berlina se poroča o vedno bolj nasilnem postopanju francoskih čet v Poruhrju. Tako je francosko vojaštvo te dni z bodočo ograjo zgradilo slovečo romarsko cerkev v Waltropu baš pred začetkom službe božje. Duhovniki so napram temu početju ostro protestirali, ker se ni zamogla vršiti običajna procesija; toda vse pritožbe niso pomagale. Francoski poveljnik zatrjuje, da je ono cerkev zgradil v svrhu zaščite svojih čet.

— Vsled velike draginje usnja na Nemškem, se mora danes v Berlinu plačati deset tisoč mark za nove tempeljance pri čevljih; to je prilično polovična mesečna plača kakega hlapca ali dekle. Kdor nima denarja za popravo čevljev mu mora isto gospodar prekrbeti, kar sčasoma odsluži.

— Ameriški konzul v Draždanih poroča, da siromašne družine na Nemškem pokopujejo svoje otroke v slučaju smrti v navadnih lesenih zabojih od margarina. Krste, tudi najmanjše vrste so tako irage, da iste kaka siromašna družina ne more kupiti.

— Stric Sam bo imel čez 12 let 256 milijonov dolarjev več v svoji državni blagajni. To vsoto mu bodo plačali zavezniki za odškodnino stroškov ameriške armade povodom okupacije ob Rennu. Svota bo odšteta od nemške reparacije.

— Državni zakladniški tajnik v Washingtonu, D. C. je prejel od 15. marca t. l. od raznih davčnih uradov okrog 400 milijonov dolarjev dohodninskega davka za minulo fiskalno leto.

N. C. Foster umrl.

Dne 17. marca je umrl v Eau Claire Wis. milijonar N. C. Foster, star 89 let. Pokojnik je bil osobito znan slovenskim naseljencem v Clark okraju (na Willardu, Owen, Tioga itd.), kjer je imel pred leti svoje obsežno ozemlje in kjer je zgradil F. & N. E. železnico. Svojo ondotno zemljo je prodal našim rojakom, ki se lahko ponašajo danes z največjo slovensko farmersko naselbino na Willard, Wis. Označeno naselbino je ustanovil l. 1906 znani rojak Ignac Česnik.

A. C. Jankovič umrl.

Dne 4. t. m. je v Thorntonu blizu Chicaga umrl občeznani Hrvat A. C. Jankovič, bivši glavni blagajnik N. H. Z. in privatni bankir. Pokojnik je bil dolgo časa voditelj hrvatske kolonije v Chicagu in jako vnet za narodno stvar; l. 1915 se je umaknil v privatno življenje. R. I. P.

Hrvatski komunist aretiran.

Oblasti v Wheeling, W. Va. so nedavno aretirale Hrvata Ivana Bukša iz Yorkville, Ohio, ker je širil komunizem med svojimi rojaki. Bil je vnet pristaš in agitator "Delavske Stranke Amerike", ki obstoja z samih rdečkarjev in komunistov.

Dobro bi bilo, da bi zvezne oblasti tudi malo pobrskale v milwauško gnezdo slovenskih komunistov in njih glasilo, ki v enomer trobi v Leninov rog. Če tem gospodom ne ugaja vlada Združenih držav, naj se prelijo v njih zemski raj, v — sovjetsko Rusijo.

Radovedni smo, če bo "D. S." o aretaciji svojega vnetega sodruha Iv. Bukša kaj vsalala, ali ne?

BREZ MLEKA NI MOZA.

(Spisal C. Houston Goudis, izlajatelj "The Forecast American Leading Food Magazine". Predavanje o prehranjevanju. Ustanovitelj lista Forecast in šole za kuhanje.)

Znanstveniki so se izrekli, da je nleko dobra "varna" hrana. To pomeni, da vsako pomanjkanje v dnevi hrani — snovi potrebnih za pomoč telesu — se nadomesti z mlekom ali mlečnimi jedili.

Mleko je samo ob sebi hrana — edina hrana, ki daje dovolj vseh potrebnih snovi. Odraščeni ga enako potrebujejo kot mladina ker hrana, ki ne daje dovolj potrebnih moči, ne more obdržati telesa v pravem močnem stanju odraslega človeka.

Sicer pa delavni odrasli ljudje nimajo dovolj časa, da bi študirali kaj je zanje naj redilnejše — smesi, ki pomagajo ali škodujejo. Sicer je pa to nepotrebno ako se živi dovolj mleka.

Važno je, da si uredite pri vaši uravi tako da se lahko zanesete na zdravje in pazite enako kot na bolezen in oslabelost. Uredite tako, da dobite vedno dovolj dobre irane in snovi, ki bodo lahko prejavne in da utrdite notranji usroj telesa.

"Več mleka pri vsakem obelju" je glavna podlaga in pot k zdravju in zmoglosti. Ako vam je e mogoče dobiti pravo dobro dravo zanesljivo mleko, tedaj skrbite da ga imate vsaj en kvort vsak dan, za vsako osebo predno cupite en funt mesa.

Ako se pa ne morete zanesti na čistost v vašem mleku, tedaj si vzemite Bordens Evaporirano mleko in ga nadomestite za kravo v vaši hiši.

Ni vprašanja o čistosti in vrednosti močne hrane, kot je naravno bogato, sveže mleko, kjer se je odstranilo ečino vode in zapakalo v čiste škatlje. Za vsako škatljo je kot jamstvo že nad tri in trideset letna izkušnja.

Ponatisnjeno z dovoljenjem od Forecast, Maja 1921. (Adv.)

CUNARD ANCHOR

6,426 Jugoslovanov lahko pride v Ameriko meseca julija tekočega leta. Cunard proga je najbolj brza za vaše rojake, da dojdejo v Ameriko. Izseljenci, ki imajo karto za Cunard, lahko takoj odpotujejo, kajti malo ne vsak dan v mesecu odpluje en parnik iz Evrope. Cunard družba je uredila izvrstna prevozna službo za izseljence iz Jugoslavije, tako, da jih vodi eden kompanijski zastopnik; na ta način nimate potniški nobene neprilike.

Nikakega Posebnega plačila za to, na agenta v vašem mestu, ali bližini. CUNARD, LINE 140 N. Dearborn St. Chicago, Ill.

KDO JE BIL KRALJ TUTENKHAMEN?

Vsak v Ameriki se danes interesira za faraona, katerega grob so nedavno tega odprli v gornjem Egiptu. On spada k slavni XVIII. dirastiji; njegovo kraljevanje je bilo kratko, mogoče mahj kot 7 let (1357—1350 pred K.) in v zgodovini ni igral velike vloge. Njegovo prvotno ime je bilo Tutenkhaton, "živa podoba Atona", ker je njegov tast, Amonhotp IV., je uničil mnogobojanstvo vero, z Amonom, solnceem, kot glavnim bogom in je vpeljal vero v enega boga Atona, solnčno oblo. Ampak stara vera je bila bolj priljubljena med priprostim ljudstvom in duhovščina je prisilila novega faraona, da je odprl svetišča Amona in prekrstil

svoje ime na Tutenkhamon, "živa podoba Amona". Pred enim letom nihče tukaj ni vedel o tem gospodu in njegova slava bo ravno tako hitro minila. Interes v Trinerjevo zdravilno grenko vino je globokeji, ker to zdravilo je poznano že nad 33 let in si pridobiva prijatelje vsako minuto v dnevu. Za slab tek, slabo prebavo, zaprtje, glavobole in druge želodčne nereda ni boljše-ga kot je pristno Trinerjevo zdravilno grenko vino. V vseh lekarnah in pri trgovcih z zdravili. Poskusite tudi druge izdelke Joseph Triner Company, Chicago, Ill. (Advertis.)

"Sila kola lomi", je zavpil pretepač, ko je gosta v gostilni s kolom udaril po glavi.

Pozor Slovenci in Hrvatje v Sheboygan, Wisconsin!

Mr. Rudolf Finst, dobro znan vsem Sheboygan-skim Slovincem je zdaj zaposlen v tej banki.

On bode postregel, kar bodo Slovenci in Hrvatje potrebovali; on izdeluje razne izjave, pogodbe, listine o dohodninskem davku (Income Tax) in vse druge legalne stvari. Vse to Vam bo naredil brezplačno.

V naši banki lahko pošljete denar v staro domovino, in kupite vožne listke po nizkih cenah.

ZA VLOŽEN DENAR PLAČUJEMO 3% OBRESTITI.

CITIZENS STATE BANK SHEBOYGAN, WISCONSIN

VELIKA RAZPRODAJA Krasen kabinetni fonograf SAMO \$10.95 in nič več.

Samo pogledjte na to sliko, pa se boste prepričali, da niste imeli še nikdar v svojem življenju lepše prilike kot se vam nudi danes. Lahko kupite ta krasen fonograf po naravnost smešno nizki ceni; poleg tega dobite še POPOLNOMA ZASTONJ 6 Columbia 10 palčnih plašč in 200 igel. Ali ni to v resnici ugoden nakup? Ta fonograf je zelo krasno in močno izdelan iz mahogany lesa; ima najboljši notor s posebno trdnim jeklenim peresom ki igra na dve Columbia plošče v velikosti 10 paleev. Lahko regulirate hitrost motorja na poljuden način, kakor to godba zahteva. Ta stroj ima posebne vrste izdelan proizvodni z močnim, čistim glasom, povsem izboljšan od drugih fonografov. Iz tega stroja slišite glasove svetovnoznanih pevcev in godbenikov tako čisto in jasno, kakor bi stali v vaši bližini. Ta fonograf vam ne bo delal samo veselja v hiši, ampak bo tudi pravi kras v vaši sobi; prepričani smo da boste ž njim povsem zadovoljni. Samo mi imamo te vrste fonografov v zalogi in samo mi jih po tako nizki ceni prodamo.

ZASTONJ 6 COLUMBIA 10-PALČNIH PLOŠČ IN 200 IGEL.

Da nudimo javnosti lepo priliko za nakup tega fonografa, predno se cene ne dvignejo, smo se odločili istega prodati za samo \$10.95. Ta ponudba je omejena in traja samo nekaj časa.

Pišite nam svoj naslov in pošljite kot naplačilo endolarski bankovec, ostanek \$9.95 boste plačali ko dobite fonograf v hišo.

GRAND NOVELTY CO., 1348 W. Augusta St., Dept. 4073, Chicago, Ill.

POLETJE

ki potrebujejo denarno podporo za obdelovanje zemlje in druge domače potrebe, ki v tem času zahtevajo Vašo pomoč, bodo to pomoč najprej in najtočnejše prejeli, ako se za Vaše denarne pošiljave poslužite naše tvrdke.

Ne držite svojih prihrankov mrtvih!

Dajte jim življenje; vložite jih pri nas na

SPECIAL INTEREST ACCOUNT.

Za potovanje in dobavo Vaših iz domovine se morete obrniti na nas v popolnem zaupanju in dobili boste vsa navodila brezplačno.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St. New York, N. Y. Glavno zastopstvo Jadranske Banke.

Vodstvo podpisane banke izraža tem potom vsem cenj. slovenskim in hrvatskim vložnikom in prijateljem našega denarnega zavoda

iskrene Velikonočne čestitke,

z iskreno željo, da bi letošnjo Velikonočo obhajali v zdravju, veselju in sreči.

Zaeno se priporoča še v bodoče Vaši cenj. naklonjenosti.

The Joliet National Bank

DARILA V STARO DOMOVINO.

Posiljamo denar v staro domovino po najnižjem dnevnem kurzu. Vsako denarno pošiljatev primese v stari domovine pismonoša prav na dom prejemnika, ki mora pobotnico lastnorčno podpisati. Isto pobotnico dobimo potem mi v dokaz, da je bil denar prejet.

Pri večjih vsotah na več tisočev kron ali dinarjev, damo posebno znižano ceno. Pišite nam predno pošljete večje vsote. Ker se cene kron in dinarjev gostoma menjajo, zato pošljemo po ceni istega dne ko smo pošiljatev prejeli.

Danes pošljemo:

125 din—500 kron za \$1.75 50 lir za \$2.90
500 din—2000 kron za \$ 6.45 100 lir za \$5.50

Vsaka pošiljatev je zajamčena, da denar ne bo izgubljen.

AMERIKANSKI SLOVENEK, bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Važno in koristno!

V vašo lastno korist vas opozarjamo na sledečo važno stvar:

Ali ni boljše imeti denar tudi varno naložen po 5 odstot., 5½ odstot., 6 odstot. in še več odstot. obresti, kakor samo po 3 odstot. ali 4 odstot.? Razlika pri tem na leto je velika. Ako imate torej le par sto dol. društvene denarja na razpologo, naložite ga v zanesljivo mestne, okrajne ali državne bonde, ki Vam donajajo več obresti. V slučaju nujnosti, bonde lahko vedno prodate.

Mi imamo na prodaj raznovrstne bonde in vrednostne papirje. Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. Jednota, smo tej podporni organizaciji mi prodali. Delujemo pošteno in solidno. Pišite nam v slovenskem jeziku za pojasnilo.

A. C. ALLYN & Co.

71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

ALI POŠILJATE DENAR V EVROPO?

Če je temu tako, zglosite se v naši banki, ki ima zveze s svetovnimi denarnimi zavodi; to je velike vrednosti tudi za vas.

Mi lahko pošljemo denar vašemu sorodniku ali znanecu na tako prikladen način, da bo prejel denar prav na svojem domu.

Ko mislite prihodnjič poslati denar v staro domovino, vprašajte nas za cene; tuje valute so namreč vedno najnižje.

Najstarejša in največja banka v Will Okraju. 3% obresti na hranilne vloge.

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET